

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 34. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Onsdag den 12. maj 2010
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Erling Bonnesen (V),
Eva Kjer Hansen (V) næstformand, Flemming Møller (V),
Ib Poulsen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S),
Bjarne Laustsen (S), Jeppe Kofod (S), Benny Engel-
brecht (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Lone Dybkjær (RV), Per
Clausen (EL)

Desuden deltog: Finansminister Claus Hjort Frederiksen, økonomi- og er-
hvervsminister Brian Mikkelsen, justitsminister Lars Bar-
fod og fødevareminister Henrik Høegh

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3015 (økonomi og finans) den 18. maj 2010

Finansministeren: Indledningsvis vil jeg gerne sige, at alle sagerne forelæg-
ges Europaudvalget til orientering.

Jeg kan som sædvanlig henvise til de aktuelle notater for sagernes nærmere
indhold.

1. (Evt.) Finansielle tjenesteydelser, alternative investeringsenheder

– *Generel orientering*

KOM (2009) 0207

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Rådsmøde 3015 – bilag 2 (samlenotat side 3) (fortroligt)

KOM (2009) 0207 – bilag 5 (revideret grundnotat af 24/6-09
med høringssvar)

KOM (2009) 0207 – bilag 7 (notat af 29/1-10 om status på
forhandlingerne)

KOM (2009) 0207 – bilag 1 (Poul Nyrup Rasmussens brev til
Barroso om direktivforslaget)

KOM (2009) 0207 – svar på spørgsmål 1

KOM (2009) 0207 – svar på spørgsmål 2

KOM (2009) 0207 – svar på spørgsmål 3

KOM (2009) 0207 – svar på spørgsmål 4

EUU alm. del (072) – bilag 373 (beretning nr. 3 af 30/5-08 om
kapital- og hedgefonde)

EUU alm. del (08) – bilag 89 (beretning nr. 1 af 14/11-08 om
åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne)

EU-note (08) – E 49 (notat af 18/5-09 fra den økonomiske
konsulent)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 318 (side 747 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 5/3-10)

EUU alm. del (08) – bilag 451 (side 1238, åbent samråd i EEU 20/5-09 om kapital- og hedgefonde)

EUU alm. del (09) – bilag 47 (Side 1678, behandlet i et lukket samråd i EEU 2/10-09)

Finansministeren: Jeg forelagde direktivet om regulering af forvaltere af kapital- og hedgefonde m.fl. – det såkaldte AIFM-direktiv – her i udvalget forud for Økofin den 16. marts. Det spanske formandskabs kompromisforslag blev imidlertid taget af Økofindagsordenen.

Formandskabet har nu igen sat sagen på dagsordenen på det kommende Økofinmøde. Der lægges indtil videre op til en drøftelse af samme kompromisforslag som sidst – det vil sige uden ændringer i forhold til det kompromis, jeg forelagde for udvalget i marts.

Som jeg nævnte for udvalget i marts, ventes der tilstrækkelig opbakning til det foreliggende kompromis til, at det kan vedtages i Økofin med kvalificeret flertal. En mindre gruppe af lande ønsker imidlertid en regulering, som er mindre vidtgående, end der lægges op til i kompromisforslaget. Det foreliggende kompromisforslag indebærer, at fonde og forvaltere fra tredjelande skal godkendes i hvert enkelt EU-land, hvor de ønsker at markedsføre sig

Nogle lande finder, at kompromisforslaget er for restriktivt, når det gælder adgangen til EU for fonde og forvaltere fra tredjelande.

Formandskabet lægger imidlertid op til at vedtage kompromiset, som det ser ud nu, for at kunne påbegynde drøftelserne med Europa-Parlamentet om dets behandling af forslaget. Det er forventningen, at også Europa-Parlamentet vil arbejde videre med spørgsmålet om vilkårene for fonde og forvaltere fra tredjelande.

Som jeg nævnte for udvalget i marts, er der med det foreliggende kompromis tale om et resultat, der vurderes at tilgodese en række af ønskerne i det danske indspil om åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne.

Der vil med direktivet blive indført en fælles EU-regulering af et område, hvor der i dag ikke eksisterer fælles regler. Det vil øge gennemsigtighed for tillsynsmyndigheder, investorer m.fl. samt stille krav til kapital, risikostyring, aflønning m.v., som vil være underlagt myndighedstilsyn.

Regeringen finder, at direktivet er et vigtigt skridt i den rigtige retning og støtter derfor kompromisforslaget. Som jeg allerede har tilkendegivet for udvalget, vil regeringen i de videre forhandlinger fortsat arbejde for at fremme holdningerne i det danske indspil.

Vi kan derfor fortsat støtte det eksisterende kompromisforslag.

For så vidt angår spørgsmålet om tredjelande vil regeringen arbejde for en balanceret tilgang, der ikke skaber ulige konkurrencevilkår eller undergraver

en effektiv regulering. Hvis der gives bredere adgang til EU for fonde og forvaltere fra tredjelande end i det nuværende kompromisforslag, bør det derfor samtidig sikres, at de ikke er underlagt lempeligere regler end de europæiske fonde og forvaltere.

Kim Mortensen bad regeringen lave en oversigt over, hvordan det forslag fra Kommissionen, der nu foreligger, passer med det, der står i det danske indspil. De regler, der er foreslået angående fondenes overtagelse af erhvervsvirksomheder, gælder ikke for virksomheder, der har færre end 250 ansatte, eller for virksomheder, der har en omsætning, som er mindre end 375 mio. kr. LO peger i den forbindelse på, at det kan give nogle problemer i Danmark, hvis ikke vi har mulighed for at lave andre retningslinjer, idet de fleste virksomheder i Danmark ligger under disse grænser. På den baggrund spurgte Kim Mortensen, om vi i Danmark kan lave skærpede regler og stille skærpede danske krav.

Det fremgår af samlenotatet, at EU-reglerne indebærer en skærpelse, så reglerne følger detaljeringsgraden i de danske regler, bl.a. hvad angår oplysninger om strategiske planer for virksomhederne. Kim Mortensen ville gerne vide, hvad det helt præcis er, der skal oplyses op. Påvirker det de regler, der gælder om lønmodtagernes adgang til relevante oplysninger?

Pia Olsen Dyhr mente, regeringen havde arbejdet for stramninger, og syntes, det var dejligt at se, at regeringen havde været fremme i skoene.

Lone Dybkjær mente, det kunne være svært at se, hvor vi egentlig er henne, når det drejer sig om kapital- og hedgefonde, idet hun mente, det spanske kompromisforslag ikke er så godt, som vi kunne ønske det. Finansministeren støtter det, men vi behøver ikke være oppe på de høje nagler i vores begejstring.

Hun spurgte, hvad der egentlig er sket med hensyn til gælds begrænsning, idet hun pegede på, at i øjeblikket kan fondene stifte så meget gæld, som de har lyst til. Og hvad med tømning af virksomheder?

Med hensyn til kapital- og hedgefondene har Europa-Parlamentet fjernet nogle grænser for størrelsen, idet man ikke vil have, at man kan omgå reglerne ved at opdele virksomhederne.

Hun havde forstået, at Europa-Parlamentet var kommet med et forslag om tredjelande, som man også ønsker omfattet, hvis de etablerer sig et eller andet sted i EU. Hun spurgte, hvad finansministeren siger til det forslag.

Anne-Marie Meldgaard var klar over, at udvalget tidligere havde fået et notat om sammenhængen mellem Kommissionens forslag og det danske indspil, men bad om, at det bliver opdateret, således at man sammenligner med det kompromisforslag, der er fremsat.

Finansministeren sagde til Kim Mortensen, at små og mellemstore virksomheder som udgangspunkt er undtaget fra direktivet. Forslaget giver dog mulighed for at bevare og indføre nationale regler vedrørende virksomhedsover-

tagelser. Vi kan altså nationalt stille krav til virksomhedsovertagelser. Herved mener regeringen, at den har imødekommet LO's bekymring.

Finansministeren svarede på Lone Dybkjærs spørgsmål om, hvad han prioriterede højest i forbindelse med det kommende rådsmøde, at det især ville være den finanspolitiske udvikling i de forskellige lande, herunder Spanien og Portugal. Derudover ville han opretholde presset mod Østrig og Liechtenstein, som han mente på et eller andet tidspunkt ville blive nødt til at bøje sig for de fælles regler om automatisk informationsudveksling.

Finansministeren sagde til Lone Dybkjær, at regeringen støtter kompromisforslaget, fordi det langt hen ad vejen imødekommer de danske synspunkter. Den proces med Parlamentet, der nu sættes i gang, vil også understøtte de danske synspunkter.

Der er en bestemmelse i kompromiset om, at vi kan opretholde vore egne regler, som bestemmer, at tredjelande skal opfylde EU-kravene. Vi arbejder stadig væk på at komme videre med hensyn til de betingelser, som vi har opstillet, i forbindelse med andre direktiver. Finansministeren mente faktisk, vi var kommet meget langt, og hvis dette direktiv går igennem, vil vi kunne notere med tilfredshed, at vi er kommet så langt.

NOT Finansministeren lovede at fremsende et notat som det, Anne-Marie Meldgaard bad om, vedrørende kompromisforslagets forhold til det danske indspil.

Lone Dybkjær syntes ikke nødvendigvis, det var et særlig godt argument, at Danmark kunne opretholde sine egne regler, for så kan andre lande også opretholde deres egne regler.

2. Budget 2011

– *Præsentation ved Kommissionen*

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (sammenfatning side 24)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 318 (side 761, senest behandlet i EUU 5/3-10)

Finansministeren: Kommissionen vil præsentere sit udkast til EU's budget for 2011, som blev offentliggjort den 27. april.

Præsentationen er ment som en orientering af Økofin, og der forventes ikke en drøftelse af Kommissionens budgetudkast på selve mødet.

Jeg har bemærket, at betalingsbevillingerne, som er bestemmende for størrelsen af medlemsstaternes bidrag til EU, er sat til at stige med næsten 6 pct. fra 2010 til 2011. Det forekommer højt i lyset af den konsolideringsproces, der er i gang i alle medlemslande.

Rådet skal nu i gang med at behandle Kommissionens udspil. I den forbindelse vil jeg i løbet af juni måned vende tilbage til Europaudvalget med et forhandlingsoplæg.

Pia Olsen Dyhr interesserede sig for budgettet for den fælles udenrigstjeneste, og spurgte, om der skulle laves en særlig dechargeprocedure på det område. Hun pointerede, at Ashton skal have det manøvrerum, som gør, at den fælles udenrigspolitik kan blive en succes.

Finansministeren svarede, at vi endnu ikke har set noget forslag fra Kommissionen om den fælles udenrigstjeneste. I øvrigt ville han henvise spørgsmål vedrørende den fælles udenrigstjeneste til udenrigsministeren. Han ville naturligvis fremsende forslaget, når det fremkom.

Pia Olsen Dyhr sagde, at hun tog den fælles udenrigstjeneste op, fordi den hænger sammen med budgettet, og budgettet hører under finansministeren.

3. Skat

a) Rentebeskatningsdirektivet

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0727

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (samlenotat side 27)

Rådsmøde 3015 – bilag 2 (samlenotat side 109) (fortroligt)

KOM (2008) 0727 – bilag 2 (grundnotat af 11/12-08)

KOM (2008) 0727 – bilag 3 (suppl. grundnotat af 25/2-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 220 (side 569, senest behandlet i EUU 13/1-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 360, behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (08) – bilag 138 (side 447, behandlet i EUU 28/11-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 289 (side 799, senest behandlet i EUU 9/5-08)

b) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)

– *Politisk enighed*

KOM (2009) 0029

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (samlenotat side 32)

Rådsmøde 3015 – bilag 2 (samlenotat side 163) (fortroligt)

KOM (2009) 0029 – bilag 2 (grundnotat af 2/3-09)

KOM (2009) 0029 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 17/4-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 220 (side 571, senest behandlet i EUU 13/1-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 363, behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 182, behandlet i EUU 6/11-09)

c) Antisvigsaftaler med Liechtenstein

– *Politisk enighed*

KOM (2010) 0839

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (samlenotat side 37)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 220 (side 574, senest behandlet i EUU 13/1-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 365, behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 81 FO, forhandlingsoplæg forelagt 16/10-09)

d) Forhandlingsmandat til antisvigsaftaler med andre tredjelande

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (samlenotat side 37)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 220 (side 574, senest behandlet i EUU 13/1-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 365, behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 81 FO, forhandlingsoplæg forelagt 16/10-09)

Finansministeren: På mødet skal vi igen behandle rentebeskatningsdirektivet, bistandsdirektivet og antisvigsaftaler med Liechtenstein og andre tredjelande.

Jeg forelagde sagerne for udvalget i forbindelse med Økofin i januar, hvor vi vedtog inddrivelsesdirektivet, men hvor der ikke kunne opnås enighed om de øvrige sager. Det spanske formandskab har fremlagt et revideret kompromisforslag vedrørende rentebeskatning, men der er så vidt vides ikke sket afgørende nyt i forhandlingssituationen.

Jeg forventer, at de tre sager vil blive behandlet som en samlet pakke, da sagerne alle handler om informationsudveksling, samt at sikre korrekt beskatning af indkomst mv. for personer og virksomheder og dermed at bekæmpe skattesvig.

Luxembourg og Østrig har hidtil blokeret for en vedtagelse af de tre sager. Det skyldes primært de to landes modstand mod automatisk informationsudveksling, som vil være det mest effektive instrument til at sikre beskatning af kapitalindtægter mv.

De to lande er under pres, især som følge af fremskridtene med en aftale med Liechtenstein om udveksling af information. Det eksisterende rentebeskatningsdirektiv indebærer jo, at Luxembourg og Østrig skal skifte til automatisk informationsudveksling, når Schweiz og Liechtenstein og andre centrale tredjelande går over til udveksling efter anmodning.

Formandskabets nye kompromisforslag til ændring af direktivet indebærer imidlertid, at Østrig og Luxembourg skal skifte til automatisk informationsudveksling på et bestemt tidspunkt, nemlig senest den 1. januar 2014, uanset

om Schweiz og de andre tredjelande går over til informationsudveksling efter anmodning.

I formandskabets kompromisforslag opfordres Kommissionen desuden til at arbejde for, at ændringsforslaget vedrørende rentebeskatningsdirektivet bliver indarbejdet i antisvigsaftalerne med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino, og at ændringerne træder i kraft på samme tidspunkt samt at forhandle om automatisk informationsudveksling af kapitalindkomst med disse tredjelande.

Jeg forventer, at drøftelserne vil være meget vanskelige – især på grund af Luxembourgs og Østrigs modstand – og formandskabets nye forslag vil formentlig være mindre og ikke mere acceptabelt for Østrig og Luxembourg.

Regeringen støtter både forslaget til ændring af rentebeskatningsdirektivet, forslaget til nyt bistandsdirektiv samt antisvigsaftalerne med Liechtenstein og andre tredjelande. Vi finder Luxembourgs og Østrigs blokering uacceptabel, fordi den forhindrer korrekt beskatning og effektiv bekæmpelse af f.eks. skattevig.

Vi er som nævnt ikke bekendt med, at der skulle være sket væsentligt nyt i forhandlingssituationen, men det er positivt, at sagerne diskuteres løbende, så vi fastholder presset på Luxembourg og Østrig.

Formanden gjorde opmærksom på, at der under mødet var omdelt et bilag fra Udenrigsministeriet vedrørende dagsordenens punkt 3a.

Lone Dybkjær forstod, at Liechtenstein og Østrig stadig væk er besværlige. Hun pegede på, at SKAT i bemærkningerne skriver, at forslaget vil medføre ganske omfattende systemændringer, og spurgte, hvad det vil koste.

Finansministeren svarede, at det nok ville kræve nogle systemændringer, men det var han parat til i den gode sags tjeneste.

4. Integrerede retningslinjer

– *Orienterende debat*

KOM (2010) 0193

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (samlenotat side 41)

Finansministeren: Som led i drøftelsen af Europa 2020 strategien har Kommissionen fremlagt et udkast til nye integrerede retningslinjer for den økonomiske politik samt for beskæftigelsespolitikken. Der er oversendt en grundnotat om sagen.

Der vil på det kommende møde i Økofin være en indledende drøftelse af Kommissionens forslag. Jeg forventer, vi skal drøfte sagen igen i Økofin i juni. Kommissionens forslag indeholder med samlet ti retningslinjer færre retningslinjer – i overensstemmelse med hensigten om at gøre Europa 2020 strategien mere fokuseret og målrettet end Lissabonstrategien.

De ti integrerede retningslinjer er formelt opdelt i to dele. Dels seks overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og dels fire retningslinjer for beskæftigelsespolitikken.

Retningslinjerne understreger bl.a. behovet for holdbarhed af de offentlige finanser samt arbejdet med at adressere og reducere makroøkonomiske ubalancer. Derudover er der retningslinjer knyttet til hvert enkelt af de fem områder, hvor der ventes at blive sat overordnede EU-målsætninger som led i Europa 2020 strategien.

De integrerede retningslinjer vil skulle tilpasses i lyset af den endelige formulering af Europa 2020 strategien og de fem konkrete EU-målsætninger.

Regeringen lægger vægt på, at de integrerede retningslinjer bidrager til vækst, beskæftigelse og finanspolitisk holdbarhed. Regeringen kan generelt støtte forslaget til integrerede retningslinjer, idet vi vil arbejde for, at den endelige formulering af de integrerede retningslinjer afspejler de danske prioriteringer vedrørende Europa 2020 strategien.

Som både statsministeren og udenrigsministeren har redegjort for i udvalget tidligere, vil regeringen arbejde for at sikre, at retningslinjerne vedrørende social inklusion formuleres bredt, således at de understøtter arbejdet med et bredere mål for social inklusion end blot indkomst.

Per Clausen pegede på, at man under punkt 1 skriver, at man bør fokusere på tiltag, der ikke svækker vækst og beskæftigelse. Han læste den næste sætning sådan, at skattestigninger næsten var det værste, man kunne finde på. Derfor spurgte han, om det ikke ville være fornuftigt i mange EU-lande at få et mere effektivt skattesystem, som beskattede de høje indkomster mere effektivt. Når man skriver, at man skal koncentrere sig om skattebaser, som ikke er arbejdsindkomst, er det så udtryk for, at man vil inddrage en række arbejdsfrie indkomster – f.eks. de værdistigninger der sker på jord og fast ejendom?

Han kunne forstå, at ingen af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer forholdt sig til social dumping. Er det fordi man i EU synes, det er et lille problem, som der ikke er grund til at bruge megen energi på?

Kim Mortensen sagde, at når man gennemlæser de ti punkter i EU's 2020 strategi, er det svært at finde specifikke punkter, som handler om, hvordan man undgår social dumping. Derfor spurgte han, hvad Danmark vil gøre for at undgå social dumping, som jo er en konkurrenceparameter på det danske arbejdsmarked.

Ungdomsarbejdsløsheden bliver nævnt, men ikke særlig præcist. Derfor spurgte han, hvad Danmark møder op med for at imødegå den stigende ungdomsarbejdsløshed.

Han bad finansministeren uddybe, hvordan lønmodtagernes grundlæggende rettigheder beskyttes i henhold til 2020 strategien.

Finansministeren erkendte i svaret til Per Clausen, at der kunne være uhenigtsmæssigheder i skattesystemerne, og at der kunne være brug for at få mere effektive skattesystemer, som han mente, der var i de skandinaviske lande. Men samtidig har man i de skandinaviske lande en høj levestandard og en høj beskæftigelse.

I relation til social dumping sagde finansministeren, at regeringen går stærkt ind for den frie bevægelighed, men samtidig har Danmark arbejdet for, at det sker i overensstemmelse med de spilleregler, vi har på det danske arbejdsmarked. Social dumping er ikke et særskilt tema i 2020 strategien eller de integrerede retningslinjer. Men retningslinjerne sætter fokus på opkvalificering af arbejdsstyrken, hvilket går i modsat retning af at gå efter de lavest tænkelige lønninger. For så vidt angår udstationeringsdirektivet er det indikeret i Kommissionens meddelelse fra marts i år om 2020 strategien, at der kan komme et udspil vedrørende udstationeringsdirektivet, som vil give bedre muligheder for at imødegå social dumping.

Lønmodtagernes grundlæggende rettigheder er ikke omfattet af de 10 retningslinjer, men det ændrer ikke på de danske regler, sagde finansministeren til Kim Mortensen.

Per Clausen spurgte, om det virkelig var finansministerens mening, at problemerne med social dumping håndteres ved en øget uddannelse af arbejdsstyrken, og om man forventer at have så meget styr på det, at problemet med social dumping er forsvundet inden 2020.

5. (Evt.) Meddelelse vedr. styrket økonomisk samarbejde (artikel 136)

– *Præsentation ved Kommissionen*

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (samlenotat side 48)

Finansministeren: Kommissionen forventes i dag at præsentere en meddelelse med en række forslag til styrket økonomisk-politisk samarbejde i EU. Forslagene skal ses i lyset af den økonomiske udvikling under den internationale krise, som har øget udfordringerne med hensyn til konsolidering af de offentlige finanser.

Meddelelsen er en slags "idékatalog", hvor Kommissionen vil præsentere en række overordnede forslag, som efterfølgende skal drøftes blandt EU-landene, inden Kommissionen fremsætter konkrete forslag. Forslagene forventes bl.a. at blive drøftet i den taskforce, som Det Europæiske Råds formand fik mandat til at nedsætte i forbindelse med Det Europæiske Råd i marts i år.

Hovedelementerne i Kommissionens meddelelse forventes at være:

- Bedre koordination af den økonomiske politik.
- Styrkelse af stabilitets- og vækstpagten.
- Dybere og bredere økonomisk overvågning, særligt for eurolandene.
- Udvikling af en mekanisme til krisehåndtering.

Det er endnu uklart, hvad Kommissionen konkret vil forslå, og i hvilket omfang forslagene vil gælde for alle EU-landene eller kun eurolandene. Det er muligt, at nogle af initiativerne vil gælde alle EU-landene, men med ekstra bestemmelser og tættere koordination for eurolandene.

Meddelelsen forventes dog at afspejle de elementer, der blev vedtaget på Økofin her i weekenden, og som jeg forelagde for udvalget ved samrådet i mandags.

Så vidt jeg forstår, vil Kommissionen bl.a. lægge op til en bredere diskussion af EU-landenes finanspolitik. I den forbindelse forventes Kommissionen at foreslå, at EU-landene afleverer deres stabilitets- og konvergensprogrammer i 1. halvår – i stedet for som nu i slutningen af året – så udtalelserne om programmerne kan vedtages midt på året.

Det kan være en god idé at have horisontale drøftelser af finanspolitikken i EU midt på året på baggrund af programmerne, så anbefalingerne – på linje med anbefalinger fra f.eks. Nationalbanken og Det Økonomiske Råd – kan indgå i arbejdet med finansloven for det efterfølgende år.

Kommissionen forventes endvidere at foreslå, at Kommissionen og Rådet, i tilfælde af at et eurolands finanspolitiske planer er klart uholdbare, kan anmode et euroland om at revidere sine planer for det kommende års finanslov. Der er imidlertid ikke tale om, at Kommissionen eller Økofin skal "godkende" landenes finanslovsforslag. Det vil fortsat være en national suverænitæt.

Derudover forventes Kommissionen at fremsætte forslag om en styrkelse af den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten, så bl.a. incitamenterne til at efterleve pagtens regler forbedres. Samtidig vil Kommissionen muligvis foreslå, at det finanspolitiske samarbejde bliver baseret på bredere analyser af makroøkonomiske ubalancer, herunder udviklingen i konkurrenceevne og betalingsbalance.

Nu må vi så sætte os ned og vurdere Kommissionens konkrete forslag, men overordnet er jeg enig i, at det er en god idé at se på, om stabilitets- og vækstpagtens regler kan forbedres.

Per Clausen spurgte, om Kommissionens meddelelse ikke indebærer, at man vil reducere landenes mulighed for at føre en selvstændig økonomisk politik, hvilket han kunne forstå, at der var en vis uro overfor i det parti, der er regeringens politiske grundlag. Derfor spurgte han, om regeringen er indstillet på at acceptere beslutninger i EU, der yderligere begrænser det danske Folketings mulighed for at føre en selvstændig økonomisk politik. I den forbindelse pegede han på, at EU-modstanderne hele tiden have sagt, at hvis man har en fælles mønt, må man også have en fælles finanspolitik. Vi er imidlertid ikke medlem af eurozonen og har det derfor lidt nemmere.

Kim Mortensen sagde, at ganske vist havde man haft et samråd med finansministeren i Europaudvalget om økofinmødet vedrørende finanskrisen, men det havde ikke hindret, at regeringens støtteparti, Dansk Folkeparti, truer med at blokere for den aftale om at stille en garanti på 9 mia. kr., finansministeren har indgået på Danmarks vegne med opbakning i Europaudvalget. Derfor bad han finansministeren sige, hvor de 9 mia. kr. optræder i finansloven og det danske statsregnskab, og om det er rigtigt, at regeringens støtteparti vedrørende finansloven derfor kan blokere for aftalen.

Kim Mortensen opfattede Per Clausens teori om, at nu skal den danske finanslov underlægges EU, som noget vrøvl. Han spurgte, om finansministeren ikke er enig i, at Danmark faktisk nyder stor gavn af, at den er tilknyttet euro-samarbejdet, og at vi har en fordel af vores fastkurspolitik. Han forstod, at Dansk Folkeparti – som er regeringens støtteparti både hvad angår finansloven og hvad angår den økonomiske politik – nu foreslår, at vi bryder med den fastkurspolitik, der har været gældende længe. Finansministeren har orienteret om, at det stadig væk er konvergenskravene og det, der er aftalt i forbindelse med Maastrichttraktaten, der er gældende. Han gik ud fra, at det er det, Kommissionen beder om at få lov til at overvåge, og at Kommissionen ikke stiller skærpede krav. Regeringen har jo lavet et konvergensprogram, som Kommissionen har kritiseret for ikke at være fyldestgørende, idet den ikke mener, det lever op til både de kortsigtede og de langsigtede mål. Det udspil, som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti er kommet med, går ud på på længere sigt at få skabt den nødvendige tilførsel af arbejdskraft. På den baggrund spurgte han, om finansministeren ikke er af den opfattelse, at hvis regeringen og et flertal i Folketinget og et flertal i befolkningen kommer til EU

og siger: "Vi vil gerne tilslutte os euroen", så vil Kommissionen ikke lægge så megen vægt på, hvor stort vores underskud på statsbudgettet er nu, men vil lægge mere vægt på, at vi opnår en langsigtet holdbarhed i økonomien, der på sigt kan bringe balance i regnskabet. Hvis et flertal i Folketinget og et flertal i befolkningen går ind for, at vi beder om at komme ind i eurozonen, vil Kommissionen så sige nej, hvis underskuddet er på 3,5 eller 4 procent?

Pia Olsen Dyhr syntes, det giver god mening, at man skal udarbejde konvergensplanerne midt på året, således at de kan indgå i finansloven, for vi skal leve op til ØMU'en og til konvergenskravene. Det er ikke SF's holdning, at vi ikke behøver leve op til konvergenskravene, som Per Clausen siger.

Hun rejste spørgsmålet, hvordan vi kan forbedre vækst- og stabilitetspagten, så den bliver mere fremadrettet. Desuden kan man begynde at diskutere, om den skal indeholde politiske krav i stedet for de rigide økonomiske krav. Det kunne bl.a. være vedrørende den sociale dimension, som Frankrig har foreslået.

Hun ville gerne vide, hvordan man vil håndtere det mandat til at give 9 mia. kr. til en fond, som også SF har været med til at give. Hun syntes, det var lidt problematisk, når Dansk Folkeparti melder ud i dagens presse, at det ikke vil være med til at finde pengene, når Dansk Folkeparti er finanslovspartner. Her har regeringen et problem.

Socialistisk Folkeparti er enig i, at der står i konvergenskravene, at budgetunderskuddet maksimalt må være 3 pct., og den plan, SF og Socialdemokraterne har foreslået, overholder konvergenskravene.

Jeppe Kofod sagde, at det handler om, at de finansielle markeder skal have tillid til medlemslandenes økonomi og til euroen som sådan. Derfor skal landene føre en sund finanspolitik. I Socialdemokraternes og SF's plan er der en sammenhæng mellem budgetforbedringer og nogle af de strukturelle problemer, og planen er udtryk for en meget sund finanspolitik.

Lone Dybkjær var klar over, at det var stort møde, finansministeren skulle deltage i, og at han ikke kunne blande sig i alle dagsordenspunkterne. Derfor spurgte hun, hvilke diskussioner han især ville finde det vigtigt at gå ind i.

Hun fandt det logisk, at man skulle aflevere konvergensplanerne i løbet af første halvår. Hun spurgte, om finansministeren mener, der kan være nogen problemer med det.

Hun ville gerne have finansministeren til at sige, at den diskussion, der kører i øjeblikket, hvor modstanderne af euroen siger, at nu vil EU til at bestemme den danske finanslov, er det skinbarlige vrøvl.

Finansministeren svarede Per Clausen på spørgsmålet om ønsket om større indsigt i den økonomiske politik og landenes finanslove, at reglerne er helt klare: Det er suverænt de enkelte lande, der har herredømmet over og bestemmer over finanspolitikken. Man kan så supplere dette med større indsigt og større gennemsigtighed. Det kan være meget godt, så man ved, om den kurs, man går ind for i de forskellige lande, er holdbar. Krisen har jo vist, hvor

afhængige vi er af hinanden, idet dominoeffekten også kan eksponere lande, som har orden i økonomien.

Ligesom Pia Olsen Dyhr syntes finansministeren, det var fint, hvis vi kan få vedtaget konvergensprogrammerne tidligere. Han anså det for en fordel at få gode råd, som vi også får det fra OECD, Det Økonomiske Råd, Nationalbanken osv.

Finansministeren forstod, at Europaudvalget interesserer sig meget for den garanti på 9 mia. kr., som Danmark har givet. Han pointerede, at der er tale om en garanti, ikke om penge vi betaler. Forhåbentlig vil der aldrig skulle udbetales en eneste krone. Beløbet vil ikke optræde på finansloven. Hvis det går galt, så vi til sin tid bliver bedt om at indbetale et bidrag, vil det figurere sammen med det bidrag, vi i øvrigt indbetaler til EU. Finansministerens konklusion på den diskussion om euroen, som sagen har givet anledning til, er, at vi fortsat skal bestræbe os på at blive optaget i euroen. Det er ikke en eurokrise, vi har oplevet. Euroen er en valuta, der går op og ned ligesom dollars og i sin tid DM. Den krise, vi oplever meget stærkt i Europa i øjeblikket, er en gældskrise, der er forårsaget af en uansvarlig økonomisk politik i nogle lande.

S og SF mener åbenbart, at der gælder nogle særlige regler for en S-SF regering, hvad angår opfyldelsen af konvergenskravene. Det er imidlertid ufravigeligt, at intet land kan optages i euroen, hvis man har et underskud, der overstiger 3 pct. af BNP. På grund af diskussionen om, hvorvidt Grækenland opfyldte kravet i sin tid, vil der være ekstrem fokus på dette krav. S og SF siger, at de sandsynligvis kan opfylde kravene på et eller andet tidspunkt. Men mekanismen i vækst- og stabilitetspagten er, at når vi får henstillinger om 2011, 2012 og 2013, så er det i de år, vi skal overholde henstillingerne; så er det ikke i 2015 og 2016 og 2017. Det er derfor, der ikke er nogen nem vej. Finansministeren understregede, at man i Europaudvalget havde været enig i de henstillinger, EU hidtil har rettet til 20 lande. Derfor skal vi også selv overholde henstillingerne i de år, de gælder. Efter S-SF planen vil man i 2010 bruge yderligere 5 mia. kr. Så må man ud og låne. Det skal man også gøre i 2011. I 2010 kommer Danmark til at få et underskud på 5,5 pct. af BNP. Det udløser efter al sandsynlighed det samme krav, som man har stillet til Tyskland, nemlig at vi skal lave en budgetforbedring, som svarer til ½ pct. af BNP i hvert af årene 2011, 2012 og 2013. Holland har et underskud svarende til 6,1 pct. af BNP, og det udløser efter al sandsynlighed krav om budgetforbedringer på ¾ pct. af BNP pr. år. Omregnet til danske forhold vil det svare til, at vi skulle spare yderligere 12 mia. kr. Det er derfor, regeringen er så omhyggelig med at komme i gang med denne konsolidering så tidligt som muligt.

Per Clausen beklagede, at diskussionen om, hvordan man løser de økonomiske problemer, bliver reduceret til et skænderi om, hvornår man skal leve op til konvergenskravene.

Han mente, indgrebene vil føre til en begrænsning af de enkelte landes mulighed for at føre selvstændig økonomisk politik, og spurgte, om det ikke også vil have betydning for Danmark. Er finansministeren ikke enig i, at hvis vi skal

leve op til konvergenskriterierne, udmønter det sig i en lang række politiske krav til, hvilken politik regeringerne skal føre. Det er rigtigt, at hvis EU fulgte SF's råd og f.eks. indbyggede i konvergenskravene, at man ikke måtte komme over en vis arbejdsløshedsprocent, så ville EU bliver nødt til at give nogle andre råd.

Lone Dybkjær mindede om, at finansministeren i mandags havde lovet et notat om, hvordan man i dansk ret vil behandle garantien på de 9 mia. kr., ligesom han havde lovet et notat om de amerikanske delstater i sammenligning med de europæiske nationalstater.

Pia Olsen Dyhr spurgte, hvordan regeringen stiller sig til Kristian Thulesen Dahls udtalelser om, at Dansk Folkeparti vil blokere for de 9 mia. kr. Vil det føre til, at regeringen vil forhandle finanslov med S og SF?

Hun syntes, det var tankevækkende, at formændene for regeringens arbejdsmarkedskommission og regeringens skattekommission og regeringens velfærdskommission siger, at det, S og SF lægger op til, er ansvarligt i forhold til konvergenskravene. Hun mente, det viste, at regeringen ikke havde ført en ansvarlig økonomisk politik, når den har ført til et underskud på statsbudgettet på 5,5 pct. af BNP.

Kim Mortensen gentog, at S og SF i det udspil, der blev fremlagt i går, siger, at det lever op til konvergenskravene. Danmark bestemmer selv, på hvilken måde vi vil leve op til konvergenskravene – om vi vil arbejde os ud af det eller spare os ud af det.

Han spurgte, om det, regeringen har skrevet under på, er en garantiforpligtelse eller en kassekredit. Hvis den udløses, skal regeringen finde et flertal i Folketinget. Dansk Folkeparti har truet med at ville blokere den aftale, Europaudvalget har tilsluttet sig.

Finansministeren pointerede, at der er tale om aftaler, som skal rette op på økonomien, og de lande, som har indgået aftaler, f.eks. Grækenland, vil leve op til dem.

Den meddelelse, Kommissionen vil komme med i dag, kunne man vende tilbage til, når man kendte de nærmere forslag, men efter finansministerens opfattelse var det hævet over enhver tvivl, at der overhovedet ikke ville være noget i den om, at EU kunne blande sig i landenes finanslove.

Finansministeren troede, han havde et mandat fra Europaudvalget til de 9 mia. kr., hvilket han fortolkede på den måde, at der så også ville være et flertal i Folketinget, som ville være med til at yde de midler, vi var forpligtet til at yde, såfremt det skulle blive aktuelt. Rent praktisk vil det foregå på den måde, at det vil være en del af Danmarks bidrag til EU i det år, hvor forpligtelserne måtte blive aktuelle. Reglerne i EU er jo sådan, at vi ikke kan stemme imod dele af budgettet. Finansministeren sagde, at han erindrede andre situationer, hvor Dansk Folkeparti havde et andet syn på EU-regler end det store flertal i udvalget.

Man kan altid diskutere, hvordan konvergenskravene bør være udformet, men det er ikke op til de enkelte lande selv at fastlægge det tidspunkt, hvor de skal være opfyldt. Han ville gerne have på skrift, hvoraf det fremgår, at S-SF planen lever op til konvergenskravene. Efter finansministerens opfattelse var der indikationer af, at den ville gøre problemet større, fordi man vil optage 5 mia. kr. mere i lån i år og vil føre en ekspansiv finanspolitik også i 2011.

Finansministeren sagde, at Kommissionen har en anden opfattelse end formændene for de regeringskommissioner, Pia Olsen Dyhr havde nævnt.

Pia Olsen Dyhr ville gerne have en kopi af det brev, finansministeren siger, vi har fået fra Kommissionen om, at vi skal skære ½ pct. af BNP i hvert af årene 2011, 2012 og 2013. Hun gjorde opmærksom på, at regeringen i et svar til hende havde indrømmet, at den regner på en anden måde end Kommissionen, så regeringen er selv ude at sejle i forhold til Kommissionens anbefalinger. Hun gentog, at finansministeren selv havde været med til at bryde konvergenskravene, idet han havde ansvaret for, at vi i 2010 har et underskud på 5,5 pct. af BNP. Hun mente, man havde brugt pengene forkert, og at man havde kunnet gøre det meget klogere. I virkeligheden mente hun, der på grund af krisen var tale om en eller anden form for reel undtagelsestilstand i forhold til konvergenskravene.

Kim Mortensen var glad for finansministerens svar vedrørende de 9 mia. kr., som viste, at det, Dansk Folkeparti havde sagt om at blokere, var rent vrøvl. Men det kunne være interessant at høre, om de 9 mia. kr. optræder i de aftaler, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti.

Han gentog, at S-SF planen lever op til bundlinjen i konvergensprogrammet, idet vi i 2013 vil have nedbragt underskuddet på statsbudgettet til 3 pct. af BNP. Det viser analysen fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som har gjort sig den ulejlighed at beregne planens langsigtede holdbarhed.

Finansministeren pointerede i svaret til Pia Olsen Dyhr, at han ikke havde sagt, at vi havde fået et brev fra Kommissionen, men at han forventede, at vi ville få de nævnte krav, idet det er de krav, Kommissionen har stillet til Tyskland.

Han forstod Pia Olsen Dyhrs indlæg sådan, at hun ikke mente, vi skulle have haft et underskud i 2010. Det ville indebære, at vi skulle have fundet 95 mia. kr. på finansloven for 2010, hvilket ville have medført dramatiske besparelser. Han troede egentlig, alle partier havde været enige om, at vi skulle have en lempelig finanslov i 2010. Hvis vi ikke havde haft det, ville beskæftigelsen have været 80.000 lavere. Regeringen har det synspunkt, at vi skal bringe Danmark så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt.

Finansministeren havde opfattet det sådan, at Venstre og Konservative og Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti var enige om, at man kunne give den garanti på 9 mia. kr. I så fald er der jo et komfortabelt flertal i det danske Folketing for, at vi skal leve op til den forpligtelse.

Finansministeren mente, det måtte være skrevet med usynligt blæk, hvis der stod i S-SF planen, at den lever op til konvergensprogrammet. Han pegede på, at der på side 14 i planen står, at den ikke tager højde for dette. Der står, at planen ikke går i detaljer med hensyn til effekten på de offentlige finanser på kort sigt, da indfasningen af de enkelte elementer i planen bl.a. vil afhænge af, hvornår S og SF kommer til magten. Der står også, at man ikke mener, finanspolitikken bør strammes i 2011, og at man forventer, at EU's centrale krav vil rette sig mod den langsigtede holdbarhed.

Anne-Marie Meldgaard sagde, at det ikke er en tilfældig ordfører, der er kommet med bemærkningerne om, at Dansk Folkeparti vil blokere, men formanden for Finansudvalget.

Pia Olsen Dyhr sagde, at SF bakker op om mandatet, men det er jo normalt ikke SF, regeringen kommer til, når den forhandler finanslov.

Kim Mortensen tilføjede, at man selvfølgelig bliver nysgerrig med hensyn til, om det overhovedet kan lade sig gøre, når Dansk Folkeparti siger, det vil blokere.

Han argumenterede med, at S-SF planen må koncentrere sig om den langsigtede holdbarhed, idet det indtil 2011 er den siddende regering, der bestemmer finansloven.

Per Clausen forstod det sådan, at det var en fuldstændig gratis omgang, når Kristian Thulesen Dahl sagde, at han ikke ville gå med til de 9 mia. kr., for det ville han slet ikke blive bedt om.

Finansministeren bekræftede, at de partier, der står bag mandatet, også er dem, der skal skaffe finansieringen, hvis garantien udløses.

6. Finansielle exitstrategier

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3015 – bilag 3 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 318 (side 758, senest behandlet i EUU 5/3-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 368, behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 187, behandlet i EUU 6/11-09)

Finansministeren: På det kommende møde ventes Økofin at drage konklusioner om de finansielle exitstrategier i forlængelse af de tidligere konklusioner herom, senest fra mødet i marts.

Konklusionerne vedrører det fortsatte arbejde med en koordineret og gradvis tilbagerulning af de ekstraordinære finansielle støtteordninger, som blev iværksat i mange lande under krisen. Det gælder garantier, kapitalindskud og – i visse lande – opkøb af dårlige aktiver.

Den seneste uges udvikling viser, at det er rigtigt med en gradvis og forsigtig tilgang. Til forskel fra situationen ved begyndelsen af den finansielle krise er årsagerne til den aktuelle uro imidlertid en anden, nemlig udviklingen i markedet for statsgæld og ikke bankernes fundamentale sundhed.

Der er enighed om, at tilbagerulningen bør starte med garantierne først, som umiddelbart er de mest forvridende blandt de nævnte støtteordninger. Konklusionerne ventes på den baggrund at støtte en gradvis stigning i den anbefalede pris for bankernes brug af de statslige garantier med virkning fra 1. juli 2010.

Formålet er gradvist at mindske konkurrenceforvridningen mellem banker, der er i stand til at fungere på markedsvilkår, og banker, der fortsat har brug for statslig støtte.

Kommissionen har fremlagt et konkret forslag, som indebærer et pristillæg for garantiordningerne i størrelsesordenen 0,2 til 0,4 procentpoint, afhængigt af den enkelte banks kreditværdighed.

Desuden vil banker, der er særligt afhængige af statslige garantier, komme under skærpet opsyn. Konkret vil banker, der ikke i tilstrækkeligt stort omfang kan opnå finansiering uden brug af statslige garantier, skulle fremlægge en redegørelse for den langsigtede levedygtighed af sin virksomhed og forretningsmodel. Sådanne redegørelser svarer til dem, der er brugt som led i ydelsen af de statslige kapitalindskud i bankerne.

Det ventes, at Kommissionen vil lægge denne model til grund for sine godkendelser af de enkelte landes statsgarantiordninger for perioden efter 30. juni 2010. Det er derfor forventningen, at prissætningen i den danske ordning med individuelle statsgarantier vil skulle justeres i lyset af Kommissionens model efter konkrete drøftelser med Kommissionen. Forslaget vil ikke påvirke

vilkårene for den generelle statsgarantiordning, der udløber den 30. september 2010.

Regeringen støtter rådskonklusionerne og deres opbakning til Kommissionens konkrete model. Det er vigtigt at fortsætte arbejdet med en gradvis udfasning af de statslige støtteordninger, men der er fortsat behov for at bevare adgangen til de individuelle statsgarantier.

Situationen på de finansielle markeder er endnu ikke helt normaliseret, og de individuelle garantier kan således tjene som et sikkerhedsnet ved en eventuel tilbagevenden af fornyet markedsuro. I Danmark vil en fortsat adgang til de individuelle statsgarantier i resten af 2010 desuden være et hensigtsmæssigt sikkerhedsnet, der kan bidrage til en rolig overgang, når den generelle statsgarantiordning udløber 30. september 2010.

Per Clausen forstod, at man havde brugt så mange ressourcer på at redde bankerne, at man skal spare på de offentlige budgetter, hvilket vil føre til en massiv arbejdsløshed – især i de lande der har en særligt vanskelig situation. Derfor spurgte han, om finansministeren var overbevist om, at denne fokusering på en kortsigtet løsning er den rigtige.

Finansministeren mente, at den største trussel mod beskæftigelsen ville være, hvis rentespændet blev alt for stort i det pågældende land. Derfor var han ikke enig i Per Clausens ræsonnement.

Per Clausen pegede på, at mens det oprindeligt var målsætningen at forbedre de enkelte landes økonomier og gøre dem mindre afhængige af gæld, laver man nu lånegarantier og beskriver, på hvilke områder de skal skære ned – hvilket med sikkerhed vil føre til større arbejdsløshed.

Finansministeren mente, vi herhjemme skulle klare sagen gennem besparelser.

7. Finansiell stabilitet og krisehåndtering

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (sammenotat side 53)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 371, senest behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) - bilag 57 (side 77, behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (072) - bilag 289 (side 794, seneste behandling i EUU 9/5-08)

EUU alm. del (07) - bilag 35 (side 20, behandlet i EUU 5/10-07)

Lamfalussy-proceduren:

EUU alm. del (072) - bilag 49 (side 33, seneste behandling i EUU 30/11-07)

EUU alm. del (06) - bilag 330 (side 1168, behandlet i EUU 2/5-07)

Finansministeren: På det kommende Økofin forventer jeg en vedtagelse af rådskonklusioner om udviklingen af EU's rammer for kriseforebyggelse og -håndtering samt en tidsplan for kommende initiativer.

For det første forventer jeg, at rådskonklusionerne vil lægge vægt på at styrke politikkoordinering i relation til finansiell stabilitet gennem en række konkrete forslag, herunder bl.a. en præcisering af Økofins rolle i forbindelse med finansielle kriser, og en pragmatisk tilgang til forberedelse af krisehåndtering i relation til grænseoverskridende institutioner, herunder i forhold til overvejelser om fordelinger af potentielle finansielle byrder mellem landene.

For det andet forventer jeg, at Rådet bl.a. vil opfordre Kommissionen til at udarbejde en harmoniseret "værktøjskasse", således at relevante myndigheder i alle medlemslande har adgang til samme og passende værktøjer til tidlig indgriben og til krisehåndtering. Det ventes, at Kommissionen vil præsentere en meddelelse om rammer for grænseoverskridende krisehåndtering i efteråret 2010, og at Kommissionen vil stille direktivforslag i 2011.

For det tredje forventer jeg, at rådskonklusionerne bl.a. vil berøre principper for den finansielle sektors finansiering af finansielle kriser. Det væsentligste princip er, at "forureneren skal betale". Derudover skal eventuelle initiativer koordineres internationalt så vidt som muligt, og der skal ved udarbejdelsen af nye initiativer tages højde for samspillet mellem disse og de øvrige reguleringsmæssige ændringer, der arbejdes på, f.eks. styrkede kapitalkrav. På det kommende Økofin er der ikke lagt op til drøftelser om konkrete forslag som f.eks. en finansiell stabilitetsskat, men Kommissionen forventer at offentliggøre en meddelelse i slutningen af denne måned om den finansielle sektors bidrag til finansiering af kriser.

Regeringen støtter udkastet til rådskonklusioner.

8. Kommissionens arbejdsprogram for de kommende måneder vedr. finansielle tjenesteydelser

– *Orienterende debat*

KOM (2010) 0135

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (samlenotat side 57)

KOM (2010) 0135 – bilag 1 (Kommissionens arbejdsprogram)

Finansministeren: Kommissionen har i marts måned fremlagt sit samlede arbejdsprogram for 2010. På den baggrund ventes Kommissionen på det kommende Økofinmøde at orientere om Kommissionens kommende initiativer på det finansielle område.

Orienteringen ventes at vedrøre Kommissionens overordnede intentioner, hovedlinjerne i dens arbejde på det finansielle område og forventede tidsplaner for konkrete udspil. Regulering af handel med såkaldte derivater forventes at være et centralt tema.

Holdninger til de konkrete forslag ventes først drøftet på et senere Økofinmøde, når Kommissionen har fremsat forslagene.

Regeringen støtter generelt arbejdet med styrket finansiel regulering, herunder arbejdet med at sikre øget gennemsigtighed og sikkerhed i derivatmarkedet.

Jeg vil tage Kommissionens orientering til efterretning.

9. Finanspolitiske exitstrategier – Styrkelse af budgetmæssige rammer

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (sammenotat side 59)

Finansministeren: Økofin forventes at vedtage rådskonklusioner vedrørende medlemslandenes finanspolitiske rammer. I lyset af krisen og behovet for konsolidering er der større fokus på behovet for stærke nationale finanspolitiske rammer.

Rådskonklusionerne anerkender, at finanspolitiske rammer er landespecifikke, og lægger primært op til vidensdeling, herunder at lande med store konsolideringsproblemer i højere grad kan tage ved lære af erfaringerne i lande med gode finanspolitiske rammer.

Økofin ventes at understrege, at det er væsentligt med nationale finanspolitiske rammer, som omfatter mellemfristede rammer, numeriske fiskale regler, gode budgetprocedurer og kontrol- og håndhævelsesinstrumenter samt troværdige fiskale institutioner.

Regeringen kan støtte rådskonklusionerne.

10. Forberedelse af G20 finansministtermøde den 4.-5. juni 2010

– Vedtagelse

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (samlønotat side 61)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 173, seneste behandling i

EUU 6/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 62, behandlet i EEU 16/10-09)

Finansministeren: På Økofin forventes en drøftelse af EU-landenes fælles holdning til temaerne på det kommende G20-finansministtermøde den 5.-6. juni.

Jeg forventer, at der vil være drøftelser af 3 temaer på G20-mødet. G20-medlemmernes fælles ramme for stærk, balanceret og holdbar vækst, reformer af den finansielle regulering samt evaluering af de eksisterende globale finansielle sikkerhedsnet. Derudover er det muligt, at G20 også vil drøfte reformer af de internationale finansielle institutioner, herunder især IMF.

Der foreligger endnu ikke et udkast til fælles EU-holdning – de såkaldte Terms of Reference – til det kommende G20-møde. På det uformelle Økofin i april drøftedes imidlertid EU's fælles holdning til det seneste G20 finansministtermøde. Her lagde man fra EU's side blandt andet vægt på følgende:

- At evalueringen af G20-medlemmernes politikker og anbefalinger til den økonomiske politik tager højde for de økonomisk-politiske rammer og regler i EU, herunder de finanspolitiske rammer i stabilitets- og vækstpakten.
- At momentum opretholdes i forhold til sikring af reformer af det internationale finansielle system og den finansielle regulering, herunder at muligheden for at den finansielle sektor bidrager til finansieringen af de omkostninger, som er forbundet med finansielle redningspakker og sikringen af finansiell stabilitet, undersøges nærmere.
- At man støtter op om en evaluering af IMF's eksisterende låneinstrumenter, herunder med henblik på sikring af tilstrækkelige globale sikkerhedsnet.
- Og endelig at man støtter vedtagelsen af en samlet kvote- og stemmereform i IMF inden januar 2011 og en række andre reformer til styrkelse af IMF's styring.

Jeg forventer, at regeringen vil kunne støtte op om en fælles EU-linje til det kommende G20-møde, der afspejler de nævnte holdninger.

Jeppe Kofod forstod, at det spanske formandskab har rejst en diskussion om illegal kapitalflugt og virksomheders manglende skattebetalinger. Han spurgte, hvad regeringens holdning var hertil. De multinationale selskaber unddrager sig skat, fordi de ikke aflægger regnskab i hvert enkelt land. Derfor har Kommissionen været inde på, at de skal aflægge regnskab i alle de lande, de

opererer i. Derfor spurgte han, hvad den danske regerings holdning er til ideen om at styrke transparensen og synligheden i forholdet, hvad der foregår af kapitalstrømme, og hvad man vil gøre for at sikre, at virksomhederne betaler skat dér, hvor de opererer.

Han mente, det var vigtigt, at den danske regering helt klart melder ud med hensyn til ideen om en afgift på internationale finanstransaktioner.

Lone Dybkjær henviste til, at finansministeren på det lukkede samråd havde sagt, at når der kom en bemærkning med i konklusionerne om skat på internationale finanstransaktioner, var det fordi et enkelt land havde insisteret på det. Hun spurgte, hvad regeringens holdning er til den idé.

Finansministeren erklærede sig enig i Jeppe Kofods betragtninger om kapitalflugt og unddragelse af beskatning. Vi arbejder også både i EU, i OECD og i nordisk sammenhæng for, at der skal være øget transparens, og at man ikke skal kunne unddrage sig beskatning.

Finansministeren sagde til Lone Dybkjær, at regeringen er imod en transaktionsafgift på kapitaloverførsler.

11. Klimafinansiering

– Vedtagelse

Rådsmøde 3015 – bilag 1 (samlenotat side 64)

Finansministeren: Økofin forventes at vedtage rådskonklusioner om klimafinansiering, som bekræfter EU's tilsagn om årligt at bidrage med 2,4 mia. euro i opstartsfinansiering i perioden 2010 til 2012. Det forventes i den forbindelse understreget, at EU og medlemsstaterne har gjort store fremskridt i udmøntningen af opstartsfinansiering i 2010.

Regeringen kan støtte rådskonklusionerne, herunder godkendelsen af en EU-rapport om opstartsfinansiering.

Regeringen finder det vigtigt, at EU spiller en aktiv rolle i forhold til, at opstartsfinansiering iværksættes og synliggøres som led i udmøntningen af Københavnsaftalen.

Per Clausen tolkede den sammenkobling, der nu sker mellem klimafinansiering og udviklingsbistand, sådan, at al den snak, der tidligere har været om ny og additional finansiering, er endegyldig død.

Jeppe Kofod fandt det påfaldende, at det med nye og additionelle midler er faldet ud af sprogbugen. Han bad finansministeren uddybe, om de 1,2 mia. kr., som Danmark vil bidrage med i perioden 2010-2012, vil blive taget fra udviklingsbistanden.

Finansministeren erkendte, at der for hovedparten af landene vil være et betydeligt overlap mellem udviklingsbistand og deres bidrag til opstartfinansieringen. Det gælder også den danske klimafinansiering, da den gives til lande, til hvilke vi i forvejen yder udviklingsbistand. Sådan hænger det simpelt hen sammen statistisk. Det vigtige bliver at etablere en transparens, så man kan se landenes respektive bidrag til klimafinansiering og udviklingsbistand. Han forventede, at ulandene ville forpligte sig til at indberette data, så der kunne skabes denne transparens.

Per Clausen betegnede det som skidt, at fra at tale om additionelle midler er man nu gået over til, at det er en statistisk kendsgerning, at midlerne til klimabistanden indgår i udviklingsbistanden.

Finansministeren sagde, at i Danmark har vi ingenting at være flove over, når det gælder udviklingsbistand og klimafinansiering. Vi skal kæmpe for, at der blive transparens, så vi kan se, om de andre lande følger op på FN's mål.

12. Sager vedrørende EU's budget

a) Regelændringer vedrørende EU's budget som følge af Lissabontraktaten

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (Økofin) den 18. maj 2010, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde*
KOM (2010) 0071, KOM (2010) 0072, KOM (2010) 0073
Rådsmøde 3015 – bilag 4 (tillæg til samlenotat side 3)

Finansministeren: Der er nogle sager på vej i EU-systemet, der vedrører EU's budget, som ikke drøftes på Økofinmødet den 18. maj, men som jeg gerne vil orientere om.

Den første sag handler om ændringer i reglerne for EU's budget som følge af Lissabontraktaten. Regelændringerne vedrører indførelse af en forordning for den flerårige finansielle ramme, et forslag om ændring af finansforordningen samt et forslag om ændring af den internstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomiske forvaltning.

Formålet med, at Kommissionen har udsendt denne pakke af forslag, er teknisk at tilpasse og ajourføre EU's regelsæt på budgetområdet til de ændringer vedrørende EU's budget og finanser, som er indført med Lissabontraktaten.

I forbindelse med ajourføringen af regelsættet er der opstået en problemstilling om ændring af EU's flerårige finansielle ramme. Ifølge den nuværende interinstitutionelle aftale mellem Råd og Parlament kan en revision af den finansielle ramme på op til 0,03 pct. af EU's BNI vedtages med kvalificeret flertal i Rådet.

Rådets juridiske tjeneste har dog udtalt, at en fastholdelse af de nuværende bestemmelser i den interinstitutionelle aftale vil stride imod Lissabontraktaten. Ifølge Lissabontraktaten kan den flerårige finansielle ramme kun revideres med enstemmighed.

Efter regeringens opfattelse bør ajourføringen af EU's regler på budgetområdet alene gennemføres som tekniske og juridiske løsninger, der er nødvendiggjort af Lissabontraktaten. Derfor kan regeringen støtte, at der ikke gives mulighed for anvendelse af kvalificeret flertal, når den finansielle ramme revideres med op til 0,03 pct. af BNI.

I sidste ende vil regeringen acceptere en pakke, som kan sikre enstemmig tilslutning i Rådet og sikre en aftale med Europa-Parlamentet.

b) Gentlemanaftalen om samarbejde mellem Rådet og Parlamentet på budgetområdet

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (Økofin) den 18. maj 2010*
 - Rådsmøde 3015 – bilag 4 (samlenotat side 6)
 - EUU alm. del (08) – bilag 387 (EUU's beretning om decharge)

Finansministeren: Dagsordenspunkt 12b vedrører samarbejde mellem Rådet og Parlamentet på budgetområdet inden for den såkaldte "gentlemanaftale". Folketinget og Folketingets Europaudvalg har tidligere beskæftiget sig med problemstillinger knyttet til denne sag, og Danmark har som bekendt fremlagt et forslag, der vil erstatte gentlemanaftalen med en ny ordning specifikt vedrørende dechargesamarbejdet mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Andre medlemsstater og Europa-Parlamentet har i den seneste tid – bl.a. i lyset af Lissabontraktaten og de ændringer den fører med sig på budgetområdet – også overvejet en generel revision af gentlemanaftalen. Der er altså nu bl.a. på baggrund af det danske engagement i sagen udsigt til, at overvejelserne om revision af gentlemanaftalen intensiveres, omend der er betydelig uklarhed om, hvordan en sådan revision kan gennemføres, og hvordan det vil påvirke samarbejdet mellem Rådet og Parlamentet.

Per Clausen takkede, fordi regeringen havde arbejdet seriøst og grundigt med denne sag, som Enhedslisten har fremsat et beslutningsforslag om.

Anne-Marie Meldgaard spurgte, om finansministeren forventer, at gentlemanaftalen mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen bliver afskaffet.

Finansministeren takkede Per Clausen for de meget smukke ord.

Finansministeren svarede Anne-Marie Meldgaard, at det var svært at sige, hvad der sker med gentlemanaftalen, og om der kan laves en ny aftale mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet, der fastlægger nogle principper for de tre institutioners samarbejde, herunder udveksling af oplysninger, deltagelse i møder m.v.

c) Tillægs- og ændringsbudget nr. 4 til EU's budget for 2010.

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (Økofin) den 18. maj 2010, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde*

KOM (2010) 0169

Rådsmøde 3015 – bilag 4 (samlenotat side 8)

Finansministeren: Dagsordenspunkt 12c vedrører tillægs- og ændringsbudget nr. 4 til EU's budget for 2010. I ændringsforslag 4 foreslår Kommissionen at indbudgettere et overskud fra EU-budgettet for 2009 på godt 2,3 mia. euro som indtægter på 2010-budgettet. Overskuddet skyldes både lavere udgifter og større indtægter end budgetteret. Der er tale om en fast og teknisk funderet procedure, der fremgår af finansforordningen og også er kendt fra tidligere år. De ekstra indtægter på 2,3 mia. euro vil reducere medlemslandenes bidrag i 2010 tilsvarende. Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter. Det betyder, at indbudgetteringen af de 2,3 mia. euro isoleret set vil reducere det danske EU-bidrag i 2010 med godt 300 mio. kr.

13. Eventuelt – Spaniens og Portugals præsentation af yderligere tiltag

Finansministeren: Jeg vil lige tilføje en lille bemærkning under "Eventuelt". Så skal jeg nok stoppe. Den drejer sig om opfølgning på Økofinmødet den 9. maj 2010, nemlig Spaniens og Portugals præsentation af yderligere tiltag. Spanien og Portugal ventes i dag at blive sat på dagsorden for Økofinmødet den 18. maj, hvor de to lande ventes at præsentere nye finanspolitiske tiltag. Det sker i opfølgning på konklusionerne fra søndagens møde om en europæisk finansiel stabilitetsmekanisme. Vi vil udarbejde et samlenotat om sagen, som vil blive sendt til udvalget.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3016 (konkurrenceevne – indre markeds delen) den 25.-26. maj 2010

Dagsordenspunkt 1 og 4-9 hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2-3 hører under Justitsministeriets ressort.

Økonomi- og erhvervsministeren forelagde dagsordenspunkterne 1 og 3-9.

Justitsministeren forelagde dagsordenspunkt 2.

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil i dag forelægge dagsordenen til konkurrenceevnerådsmødet den 25. og 26. maj. Jeg forelægger sagerne til Europaudvalgets orientering. Der er ingen forhandlingsoplæg. To sager, der ikke er på dagsordenen, forelægges til orientering. Der er en enkelt sag under siden sidst.

Punkt 2 på rådsmødets dagsorden drejer sig om direktivet om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner. Dette punkt er dog i mellemtiden blevet taget af rådsmødedagsordenen. Justitsministeren forelægger ikke desto mindre denne sag til tidligt forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg senere i dag.

1. Forslag til forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet om harmonisering af betingelserne for markedsføring af byggevarer

– *Politisk enighed / fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0311

Rådsmøde 3016 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2008) 0311 – bilag 2 (revideret grundnotat af 15/7-08)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 302 (side 884 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 27/2-09)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den første sag drejer sig om, at Rådet skal behandle et forslag til en ny byggevarerforordning. Ambitionen fra formandskabet er at nå til politisk enighed i denne sag.

Forslaget udspringer af en revision af det eksisterende byggevaredirektiv. Formålet er at effektivisere det indre marked for byggevarer. Det er til gavn for dansk byggeri og for dansk eksport af byggevarer. Branchen støtter generelt op om forslaget.

Siden sagen blev forelagt til forhandlingsoplæg i udvalget, er der i kompromisteksten åbnet op for, at Kommissionen kan fastsætte minimumskrav til ydeevnen for en byggevarer. Det kunne f.eks. være minimumskrav til et spærs bæreevne.

Oprindeligt handlede forslaget alene om at fastlægge ensartede begreber og testmetoder til angivelse af byggevarernes egenskaber. Nu bliver det muligt på EU-niveau at fastsætte minimumskrav til byggevarernes kvalitet og ydeevne.

Ændringen giver mulighed for, at der i efterfølgende bestemmelser kan fastsættes EU-krav, som vil have lovgivningsmæssige konsekvenser i retning af øgede sikkerhedskrav til byggevarer.

Da vi i Danmark har et af Europas højeste sikkerhedsniveauer på byggeområdet, vil ændringen næppe få nogen praktisk betydning. Faktisk kan denne mulighed vise sig som en fordel for dansk eksport, fordi vi typisk er foran, når det handler om høj sikkerhed til byggevarer.

Regeringen støtter derfor ændringen, som desuden ligger inden for rammerne af den danske holdning, der tidligere har været forelagt for udvalget, og som fremgår af samlenotatet.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (Omarbejdning)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2009) 0126

Rådsmøde 3016 – bilag 3 (samlenotat side 1)

KOM (2009) 0126 – bilag 2 (grundnotat af 13/11-09)

KOM (2009) 0126 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 364 (foreløbigt referat af

Europaudvalgets møde 16/4-10)

Justitsministeren: Jeg skal i dag forelægge sagen om direktivforslaget om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner.

Indledningsvis vil jeg gerne nævne, at Rådet i begyndelsen af denne uge har tilkendegivet, at sagen alligevel ikke sættes på dagsordenen for det kommende rådsmøde om Konkurrenceevne, således som vi troede, da udkastet blev sendt ud.

Når jeg alligevel forelægger sagen med henblik på forhandlingsoplæg i dag, skyldes det, at vi under de fortsatte drøftelser om direktivforslaget – herunder til brug for Rådets senere forhandlinger med Europa-Parlamentet om forslaget – godt kan få mulighed for at tilkendegive en dansk holdning.

Sagen vil naturligvis på et senere tidspunkt, når den sættes på dagsordenen for et rådsmøde, blive forelagt for Europaudvalget.

Der er siden min tidligere forelæggelse af denne sag for Europaudvalget den 16. april 2010 bl.a. sket det, at Europa-Parlamentets udvalg om det indre marked og forbrugerbeskyttelse den 4. maj 2010 har afgivet en betænkning over forslaget. Sagen forventes behandlet på Europa-Parlamentets plenarforsamling midt i juni 2010, og en udtalelse om forslaget fra Europa-Parlamentet vil derfor tidligst foreligge umiddelbart herefter.

Helt grundlæggende drejer forslaget sig om at styrke kreditors retsstilling ved forsinket betaling, og forslaget indeholder bl.a. regler om kreditors krav på kompensation for inddrivelsesomkostninger ved forsinket betaling samt særlige regler for ordregivende offentlige myndigheders forsinkede betaling. Udvalget har modtaget et revideret samlenotat om sagen, hvori direktivforslaget og de konsekvenser, forslaget vil have for dansk ret, er gennemgået.

Jeg skal starte med at sige, at direktivforslaget ikke udelukker, at medlemsstaterne kan opretholde eller for den sags skyld fastsætte nationale regler, der giver kreditor en videre beskyttelse end efter direktivets bestemmelser. Det skyldes, at der er tale om minimumsharmonisering og ikke tale om en totalharmonisering.

Betænkningen fra Europa-Parlamentets udvalg om det indre marked og forbrugerbeskyttelse indeholder en række forslag til ændringer af Kommissionens op-

rindelige forslag. Jeg skal i den forbindelse henvise til samlenotatets side 16-18, hvor der er redegjort nærmere for de enkelte forslag.

Et af forslagene fra udvalget om det indre marked og forbrugerbeskyttelse drejer sig således om at indføre regler om erhvervsvirksomheders betalingsfrister i handelstransaktioner. Forslaget indebærer, at erhvervsvirksomheder skal betale inden for 60 dage, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt mellem parterne, og en sådan anden aftale ikke fører til skade for nogen af de kontraherende parter.

Et andet af forslagene drejer sig om at indføre regler om ordregivende offentlige myndigheders betalingsfrister. Forslaget indebærer, at offentlige myndigheder som debitorer som udgangspunkt forpligtes til at betale inden for 30 dage, dog således at 30-dages fristen ved aftale skal kunne forlænges til en maksimal frist på 60 dage, hvis det er objektivt begrundet i kontraktens særlige karakter.

I betænkningen bliver det også foreslået, at der for institutioner inden for sundhedssektoren skal gælde en betalingsfrist på 60 dage i stedet for de 30 dage, der ellers som udgangspunkt foreslås at skulle gælde for offentlige myndigheder.

Forslagene fra udvalget om det indre marked og forbrugerbeskyttelse adskiller sig fra det senest reviderede direktivforslag fra Rådet, bl.a. ved at der i Rådets forslag lægges op til aftalefrihed med hensyn til betalingsfrister i forholdet mellem erhvervsvirksomheder, mens der for offentlige myndigheder som debitorer som udgangspunkt skal gælde en betalingsfrist på 30 dage, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt mellem parterne og behørigt begrundet. Det senest reviderede forslag fra Rådet indeholder endvidere en overgangsbestemmelse, der indebærer, at medlemsstaterne i en periode på 3 eller 5 år efter implementeringsfristens udløb kan forlænge betalingsfristen til 60 dage for offentlige institutioner inden for sundhedssektoren.

Overordnet set vil vi fra dansk side være positive over for direktivforslaget. Som jeg tidligere har tilkendegivet over for Europaudvalget, skyldes det navnlig, at direktivet både vil kunne være med til at bidrage til at skabe mere effektive retsmidler mod forsinket betaling i forhold til det gældende direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner og vil styrke beskyttelsesniveauet for kreditorerne ved forsinket betaling.

Vi har dog under de fortsatte drøftelser af direktivforslaget tænkt os bl.a. at tilkendegive, at Danmark ikke finder det velbegrundet, at princippet om parternes aftalefrihed i forholdet mellem erhvervsvirksomheder fraviges ved at fastsætte absolutte betalingsfrister. Samtidig har vi dog tænkt os at tilkendegive, at Danmark ikke vil stille sig i vejen for, at der fastsættes betalingsfrister i forholdet mellem erhvervsvirksomheder, når bare sådanne frister kan fraviges ved aftale.

For så vidt angår forslaget om ordregivende offentlige myndigheders betalingsfrister har vi tænkt os at tilkendegive, at Danmark kan støtte den foreslåede regulering af myndighedernes betalingsfrister, således at offentlige myndigheder som altovervejende udgangspunkt forpligtes til at betale inden for 30 dage. Parterne bør dog samtidig have mulighed for konkret at aftale en anden og længere betalingsfrist.

Med hensyn til forslaget om, at betalingsfristen for offentlige myndigheder på 30 dage skal forlænges til 60 dage, når der er tale om institutioner inden for sundhedssektoren, er det regeringens opfattelse, at der bør gælde samme betalingsregler for hele den offentlige sektor, og vi vil derfor arbejde for, at der ikke indføres særlige betalingsfrister for bestemte sektorer. I det omfang der måtte blive fastsat betalingsfrister for institutioner inden for den offentlige sundhedssektor, vil vi arbejde for, at der skal gælde samme betalingsfrister for det private sundhedsområde.

Som sagt vil sagen blive forelagt for Europaudvalget på et senere tidspunkt, når den sættes på dagsordenen for et rådsmøde.

Pia Olsen Dyhr forstod, at det indgik i forhandlingsoplægget, at Danmark ikke ville stille sig i vejen for, at der fastsættes betalingsfrister i forholdet mellem erhvervsvirksomheder, men at vi mener, der principielt bør være aftalefrihed for så vidt angår erhvervsvirksomheder. Hun mente, det ville være en god idé at have fælles regler, ligesom man kræver det for offentlige myndigheder, og mente derfor, vi skal være åben over for de krav, Europa-Parlamentet har stillet.

Hun ville gerne vide, hvilke konkrete problemer der var inden for sundhedssektoren, som gjorde, at man mente, der skulle gælde særlige regler for denne sektor.

I øvrigt kunne hun godt støtte regeringens holdning.

Kim Mortensen henviste til, at han tidligere har slået til lyd for, at der skal gælde samme regler for offentlige og private virksomheder på sundhedsområdet for at undgå konkurrenceforvriddning.

Justitsministeren pegede i svaret til Pia Olsen Dyhr på, at der på mange områder gælder særlige regler for erhvervsvirksomheder både i Danmark og i andre europæiske lande, så det er ikke sådan, at regeringen mener, der slet ikke skal være regler for erhvervslivet. Vores udgangspunkt er blot, at der ikke er behov for at gribe ind over for aftalefriheden, når det gælder betalingsfrister ved handel mellem private virksomheder. Men hun havde jo fremlagt et meget "rundt" forhandlingsoplæg.

Justitsministeren mente ikke, der var dokumenteret særlige problemer inden for sundhedssektoren, som gjorde, at der skulle gælde særlige regler for denne sektor. I forhandlingerne ville vi efterspørge en argumentation for, at der skulle være særlige regler for sundhedssektoren.

Formanden forstod det sidste svar sådan, at hvis der skulle opstå en situation, hvor der blev forskellige regler for private og offentlige virksomheder inden for sundhedsområdet, så ville han vende tilbage til udvalget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

3. Kommissionens forslag til Rådets og Europa-Parlamentets direktiv om forbrugerrettigheder

– *Politisk drøftelse*

KOM (2008) 0614

Rådsmøde 3016 – bilag 1 (samlenotat side 17)

KOM (2008) 0614 – bilag 5 (grundnotat af 10/11-09)

KOM (2008) 0614 – bilag 9 (henvendelse af 11/5-10 fra DI)

KOM (2008) 0614 – bilag 8 (henvendelse af 11/5-10 fra

Forbrugerrådet)

KOM (2008) 0614 – bilag 7 (henvendelse af 11/2-10 fra Dansk

Erhverv)

KOM (2008) 0614 – bilag 3 (dokumenter fra Kommissionen vedr.

direktivforslaget)

KOM (2008) 0614 – bilag 2 (henvendelse af 21/8-09 fra

Forbrugerrådet)

KOM (2008) 0614 – bilag 6 (henvendelse af 16/11-09 fra DI)

KOM (2008) 0614 – svar på spørgsmål 1

EU-note (09) – E 9 (notat af 19/11-09)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 158 (side 335, senest behandlet i EEU 27/11-09)

Økonomi- og erhvervsministeren: Det næste punkt, jeg vil forelægge, er forslaget til direktiv om forbrugerrettigheder. Der er tale om et meget vigtigt og ganske omfattende direktivforslag, som – hvis det bliver vedtaget i sin nuværende form – vil få stor betydning for forbrugerbeskyttelsen.

Det vil være for omfattende at gennemgå alle områderne her. For en nærmere gennemgang henviser jeg derfor til det omfattende grundnotat om direktivforslaget, som Europaudvalget modtog den 10. november 2009. Herudover henviser jeg til det samlenotat om forslaget, som Europaudvalget har modtaget i forbindelse med dette rådsmøde, og som beskriver den seneste udvikling i arbejdet med forslaget.

Som det fremgår af samlenotatet, behandles forslaget fortsat i en arbejdsgruppe under Rådet, ligesom forslaget den 3.-4. december 2009 blev behandlet på et rådsmøde, hvor der skete en drøftelse af fire udvalgte emner vedrørende forslaget.

Arbejdet med forslaget skrider kun langsomt fremad, idet der blandt medlemslandene er uenighed på en række centrale områder, herunder i relation til spørgsmålet om totalharmonisering.

For at komme videre i arbejdsgruppens forhandlinger har det spanske formandskab foreslået en politisk drøftelse af tre afgrænsede emner på rådsmødet den 25. maj 2010.

Det skal drøftes, om direktivet som udgangspunkt skal indebære totalharmonisering, eller om direktivet som udgangspunkt alene skal indebære minimumsharmonisering, således at der kun på visse nærmere angivne områder skal ske totalharmonisering. I forlængelse heraf skal det drøftes, om direktivet bør opbygges således, at der gennemføres totalharmonisering med hensyn til fjernsalgsaftaler og aftaler, der indgås uden for fast forretningssted. Det skal også drøftes, om der alene samtidig skal gennemføres minimumsharmonisering med hensyn til aftaler, der indgås på den erhvervsdrivendes forretningssted, hvor både den erhvervsdrivende og forbrugeren er til stede.

Som min forgænger har nævnt over for Europaudvalget, er regeringen ikke udelte begejstret for totalharmonisering på forbrugerområdet, selv om ens regler i hele EU selvfølgelig kan have fordele for både erhvervslivet og forbrugerne. Det skyldes blandt andet risikoen for, at det ved en totalharmonisering bliver nødvendigt at sænke forbrugerbeskyttelsesniveauet på væsentlige områder.

Hertil kommer, at forståelsen og rækkevidden af en stor del af direktivets bestemmelser giver anledning til tvivl. Der har også været tvivl om forståelsen af en række af de bestemmelser, som det foreslåede direktiv skal afløse, men sådanne problemer har i vidt omfang kunne løses i forbindelse med implementeringen ved at fastsætte skærpede nationale regler. Det vil naturligvis ikke være muligt, hvis direktivet indebærer totalharmonisering.

Regeringen er imidlertid ikke imod en hensigtsmæssig totalharmonisering på områder, hvor totalharmonisering kan gennemføres uden at være til skade for forbrugerne og uden at medføre en uklar retstilstand.

Efter regeringens opfattelse må det derfor bero på de videre forhandlinger, om reglerne i direktivet i overvejende grad bør indebære totalharmonisering eller minimumsharmonisering.

Som tilfældet også var på rådsmødet i december, hvor dette direktiv også var på dagsordenen, er der tale om tre konkrete spørgsmål, som skal drøftes. Der er ikke tale om, at vi tager endelig stilling til denne sag. Når det er tilfældet, vender jeg naturligvis tilbage til udvalget for at forelægge sagen til forhandlingsoplæg.

Per Clausen spurgte, hvorfor man vil totalharmonisere direktivet, når det indebærer en stor risiko for, at det giver forringelser i en række lande. Han mente, det rigtige udgangspunkt måtte være, at der var tale om et minimumsdirektiv, men at man på visse punkter kunne gå ind for totalharmonisering, hvis der var tungtvejende argumenter for det. Hvis økonomi- og erhvervsministeren så havde sagt, at han ville gå ind for en totalharmonisering på områder, hvor det var til fordel for forbrugerne, kunne det være interessant, men han havde sagt, at han kunne gå ind for totalharmonisering, hvor det kunne gennemføres uden at være til skade for forbrugerne. Hvilke interesser ligger der bag ønskerne om en totalharmonisering? I øvrigt mente Per Clausen, det er lidt upræcist, når der i samlenotatet står "m.v."

Pia Olsen Dyhr pegede på, at et af problemerne i direktivet er, hvordan man definerer en forbruger. Er en, der sælger brugte biler, også en forbruger?

Hun henviste til, at Europa-Parlamentet har bedt Kommissionen udarbejde en oversigt over, hvad der gælder af regler i dag i medlemslandene, således at de kan sammenligne med direktivet. Hun spurgte, om Danmark har oplistet, hvordan de danske forbrugerrettigheder er. Hun ville også gerne vide, om Kommissionen overhovedet har spurgt landene, herunder Danmark, og hvad vi i givet fald har svaret. Hvis Kommissionen ikke har spurgt, ville hun bede regeringen på eget initiativ udarbejde en sådan liste, så udvalget kan få klarhed over, på hvilke punkter reglerne bliver forbedret, og på hvilke punkter de bliver forringet.

Hvad angår e-handel syntes Pia Olsen, det var glimrende, at vi får en EU-regulering, men reglerne skulle helst ikke betyde, at de danske forbrugere bliver stillet ringere end i dag.

Benny Engelbrecht syntes, det lød ganske fornuftigt kun at lave totalharmonisering på fjernhandelsområdet. Kort før mødet har Europaudvalget fået en henvendelse fra Forbrugerrådet. I relation til den bad Benny Engelbrecht økonomi- og erhvervsministeren uddybe regeringens holdning vedrørende informationskravet, mangelbeføjelser og forældelsesfrister.

Lone Dybkjær undrede sig over, at Kommissionen pludselig kunne ændre et forslag fra at være et totalharmoniseringsdirektiv til et være et minimumsdirektiv, men hun syntes, det var fint, hvis Kommissionen gjorde det.

Hun spurgte, hvor lang tid man regner med at det vil tage at få direktivet gennemført.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde til Per Clausen, at vor grundlæggende holdning er, at totalharmonisering kan være godt på visse områder, når det gælder om at beskytte forbrugerne, men en generel totalharmonisering vil skabe en række vanskelige juridiske problemer og rejse spørgsmålet om rækkevidden af de foreslåede bestemmelser. Han tilføjede, at der også har været tvivl om forståelsen af en række af de bestemmelser, som det foreslåede direktiv skal afløse, men de har kunnet løses ved, at man brugte minimumsklausulen.

NOT Økonomi- og erhvervsministeren vidste ikke, om Kommissionen har spurgt, hvordan de danske regler var, sådan som Pia Olsen Dyhr spørger om, men det ville han finde ud af og svare skriftligt på spørgsmålet. Han mente også, en oversigt over forbrugerbeskyttelsesreglerne kunne være nyttig. I samlet gennemgår man direktivet bestemmelse for bestemmelse, men det kan godt være, man kan uddybe det og beskrive, hvordan direktivets regler forholder sig til de danske regler på området.

NOT Økonomi- og erhvervsministeren sagde til Benny Engelbrecht, at han ikke havde set brevet fra Forbrugerrådet, men han ville undersøge de ting, der blev nævnt, og svare skriftligt.

NOT Økonomi- og erhvervsministeren ville undersøge det juridiske spørgsmål om hjemmelen, Lone Dybkjær stillede, og svare skriftligt.

Han fandt det umuligt at sige, hvornår direktivet blev færdiggjort, men arbejdet i arbejdsgruppen er gået meget langsomt, og der er ikke taget stilling til de

34. Europaudvalgsmøde 12/5-10

grundlæggende spørgsmål, så det er ikke usandsynligt, at der kommer til at gå lang tid – desværre.

4. Kommissionens meddelelse om introduktionen af elektriske biler og deres konsolidering på det europæiske indre marked

- *Præsentation fra Kommissionen*
- *Vedtagelse af rådskonklusioner*
- *Udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 0186

Rådsmøde 3016 – bilag 1 (samlenotat side 106)

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil nu orientere udvalget om udkastet til rådskonklusioner om en strategi for miljøvenlige køretøjer, som Kommissionen skal udarbejde.

Strategien skal bidrage til både at mindske CO₂-udledningen fra transportsektoren, mindske energifafhængigheden og bidrage til fremtidig vækst og beskæftigelse inden for køretøjsindustrien og de mange underleverandører og følgeindustrier i EU.

Regeringen støtter det spanske formandskabs sigte med meddelelsen, der lægger vægt på både elbiler, hydrogen og biobrændsel.

For det første finder vi det vigtigt, at strategien overordnet set har en teknologineutral tilgang, således at det er markedet, der finder frem til de bedste løsninger og teknologier på mellemlang og lang sigt. Når det er sagt, støtter regeringen, at udviklingen af elbiler særligt skal fremmes, da elbiler ikke blot reducerer CO₂ i transportsektoren, men også har en række andre fordele så som integrering af vindenergi i elsystemet.

For det andet finder vi det endvidere centralt, at der bliver udarbejdet internationalt funderede standarder på området, så man skal kunne køre fra det nordlige Finland til det sydlige Portugal i sin elbil, uden at bagagerummet skal være fyldt op med forskellige adaptorer. Standarderne skal ligeledes sikre en høj grad af sikkerhed for forbrugerne og gøre produkterne billigere.

Regeringen vil for det tredje lægge vægt på, at der med strategien følger en parallel opbygning af en infrastruktur, som kan understøtte brug af miljøvenlige køretøjer. Det gælder både etablering af "smart grids" – altså sammenhængende "smarte netværk" – som kan bidrage til at øge anvendelsen af vedvarende elektricitet. Det gælder også infrastruktur for biobrændsel og særligt 2. generations bioethanol, som ligeledes kan bidrage betydeligt til at reducere CO₂-udslippet fra den eksisterende bilpark.

En bred tilgang sikrer, at CO₂-udslippet mindskes både på kort og lang sigt. Elbiler har en vigtig rolle at spille, men også 2. generations biobrændstoffer og hydrogen kan hjælpe til at gøre bilparken grønnere og må hjælpes ind på markedet på kort sigt.

Regeringen støtter rådskonklusionerne og arbejdet med at gøre elbiler til en del af den europæiske løsning for en grønnere transportsektor.

5. Industriel ejendom. Analyse af funktionen af varemærkesystemet i EU

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3016 – bilag 1 (sammenfatning side 109)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den næste sag drejer sig om, at Rådet skal behandle rådskonklusioner, der pålægger Kommissionen at gennemføre en fremtidig revision af varemærkesystemet i EU.

Formandskabet har udarbejdet nogle meget overordnede rådskonklusioner i forbindelse med en fremtidig revision af varemærkesystemet i EU, som skal sikre den videre fremdrift i Kommissionens arbejde. Der er særligt lagt vægt på at styrke samarbejdet og harmoniseringen mellem de nationale varemærkekontorer og det europæiske varemærkekontor.

Kommissionen har igangsat en undersøgelse af, hvordan det europæiske varemærkesystem fungerer. Formandskabet ønsker i den forbindelse input fra konkurrenceevnerådet.

Max Planck instituttet i Tyskland udfører undersøgelsen af funktionen af det europæiske varemærkesystem. Institutet har i marts givet en status på arbejdet

Her fremgår det blandt andet, at det europæiske varemærkekontor har oplevet en stor stigning i antallet af ansøgere, imens nationale kontorer generelt har oplevet en nedgang i antallet. Det fremgår også, at der er et ønske om øget samarbejde mellem nationale kontorer og det europæiske varemærkekontor fra de nationale kontorer og brugerorganisationernes side.

Regeringen mener, at det med fordel kan fremgå af rådskonklusionerne, at Max Planck instituttets foreløbige konklusioner indgår i Kommissionens fremtidige arbejde for at revidere varemærkeforordningen og -direktivet.

Regeringen kan derfor tilslutte sig rådskonklusionerne.

6. Servicedirektivet:

a) Status for implementeringen af servicedirektivet

– Information ved Kommissionen

Rådsmøde 3016 – bilag 1 (samlenotat side 112)

EUU alm. del (09) – bilag 362 (Kommissionens meddelelse til Konkurrenceevnerådet d. 1-2/3-10 vedr. servicedirektivet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 659, seneste behandling i

EUU 12/2-10 under rådsmøde økofin)

EUU alm. del (09) – bilag 37 (side 1663, behandlet i EEU 22/9-09)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil nævne, er status på implementeringen af servicedirektivet, som skal drøftes på rådsmødet.

Formandskabet ønsker at sætte fokus på implementeringen af servicedirektivet. Desuden ønsker formandskabet at sikre fremdrift i den gensidige evaluering af direktivets implementering, som medlemslandene foretager i 2010.

Implementeringsfristen for servicedirektivet var den 28. december 2009. Danmark var det første medlemsland, som fik implementeret direktivet i national ret, idet direktivet er fuldt gennemført pr. 4. maj 2010. En række medlemslande mangler stadig at implementere store dele af servicedirektivet.

Markedet for services i Europa har stort potentiale, også for danske virksomheder. Det er derfor vigtigt, at vi får udnyttet dette potentiale til gavn for danske virksomheder og forbrugere. Servicedirektivet er et vigtigt redskab til at opnå dette mål, og vi støtter det fortsatte arbejde med implementeringen af direktivet.

På rådsmødet vil Kommissionen orientere om status.

Pia Olsen Dyhr spurgte, hvor mange lande der endnu ikke har implementeret servicedirektivet fuldt ud.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede, at det er mere end halvdelen af EU-landene.

b) Fremdrift til den gensidige evaluering

– *Formandskabets rapport om status*

Rådsmøde 3016 – bilag 1 (samlenotat side 112)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 659, seneste behandling i

EUU 12/2-10 under rådsmøde økofin)

EUU alm. del (09) – bilag 37 (side 1663, behandlet i EUU 22/9-09)

Økonomi- og erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Forordning om mærkning af tekstiler

- *Punktet er ikke på dagsorden for rådsmøde (konkurrenceevne) den 25.-26. maj 2010, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde*
KOM (2009) 0031 endelig
Rådsmøde 3016 – bilag 1 (samlenotat side 115)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil forelægge, omhandler tekstilmærkningsforordningen.

Mærkningen af tekstiler sikrer, at forbrugeren kan se, hvilke fibre det enkelte tekstil består af. Forordningen om mærkning af tekstiler har til formål fortsat at sikre denne oplysning og dermed sikre beskyttelse af forbrugeren.

Kommissionen har foreslået at sammenskrive de tre eksisterende direktiver på tekstilmærkningsområdet til en forordning, så reglerne bliver direkte gældende i medlemslandene.

Tanken bag forslaget er at samle lovgivningen på området samt at forenkle proceduren, når der sker ændringer, og når nye fibernavne skal optages og godkendes. Regeringen støttede tanken om denne forenkling, men forordningen er ikke blevet vedtaget som førstelæsning i den oprindelige form.

Parlamentet har fremlagt flere ændringsforslag, og der bliver nu tale om en andenlæsningsløsning, hvor disse ændringsforslag kan tænkes at indgå i det endelige forslag til forordning.

Europa-Parlamentet har i forhold til det oprindelige forslag bl.a. foreslået at udvide forordningen med blandt andet mærkning, der viser, om der indgår animalske produkter i tekstilet, og mærkning af tekstilers oprindelsesland.

Europa-Parlamentets ændringsforslag kan tænkes at blive en del af den løsning, der findes i andenlæsningen. Europa-Parlamentet vil muligvis også ønske at definere på forhånd præcis, hvad Kommissionens undersøgelse af anvendelsesområdet skal indeholde.

Regeringen mente i udgangspunktet, at det var fornuftigt, at forordningen kom på plads i form af en forenkling af tekstilmærkningen.

I forhold til det eksisterende forslag mener vi i udgangspunktet ikke, at det er hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet med det samme. Der er dog nu tale om en helt ny forhandlingssituation, og andenlæsningsaftalen kan meget vel forme sig anderledes end den aftale, der netop er blevet afvist af Europa-Parlamentet.

Når der foreligger en ny aftale, vil jeg naturligvis vende tilbage til udvalget med henblik på at forelægge sagen til forhandlingsoplæg.

Benny Engelbrecht spurgte, om man havde gjort sig overvejelser over andre ting end fibre, f.eks. lynlåse og nikkelnapper.

Lone Dybkjær ville gerne vide, hvorfor regeringen tilsyneladende er imod Europa-Parlamentets forslag om, at mærkningen skal vise, om der indgår animalske produkter i tekstilet.

I øvrigt opfordrede hun økonomi- og erhvervsministeren til at tale om "første behandling" i stedet for "første læsning".

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Benny Engelbrecht, at så vidt han havde forstået, havde man ikke gjort sig overvejelser om andet end fibre, men det ville han undersøge.

Han svarede Lone Dybkjær, at når vi ikke kan støtte Europa-Parlamentets ændringsforslag om at mærke for animalske produkter, er det fordi forslaget, som det foreligger nu, kun er en forenkling af de eksisterende direktiver.

8. Statistiksag EDP forordning

- *Punktet er ikke på dagsorden for rådsmøde (konkurrenceevne) den 25.-26. maj 2010, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde*

KOM (2010) 0053

Rådsmøde 3016 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Økonomi- og erhvervsministeren: Det næste punkt handler om et forslag til forordning, der skal sikre kvaliteten af de statistiske data, der indberettes til proceduren om uforholdsmæssigt store underskud.

Forslaget er fremsat på baggrund af uregelmæssigheder i indberetningerne af statistiske data fra Grækenland. Formålet er at forbedre Kommissionens muligheder for at kvalitetssikre de data, der indberettes af medlemsstaterne.

Forslaget vil give bedre mulighed for at sikre en høj kvalitet af statistiske data om offentlige underskud og gæld, som bruges til overvågning af medlemsstaternes efterlevelse af ØMU-kriterierne. Disse data er en forudsætning for hurtig og sikker indgriben i situationer med uholdbare offentlige finanser, som vi for eksempel har set i Grækenland. En hurtig indgriben kan være afgørende for at sikre økonomisk og monetær stabilitet i EU.

En høj og sammenlignelig kvalitet af statistiske data vil sikre en fair og ensartet behandling af medlemsstaterne i forbindelse med proceduren for efterlevelse af ØMU-kriterierne for offentlige finanser. Dermed er forslaget også i Danmarks interesse.

Kommissionens øgede fokus bidrager også til kvalitetssikring af danske data og dokumentation af statistikken over de offentlige finanser. Dette forbedrer også det danske beslutningsgrundlag for gennemførelse af den økonomiske politik.

Flertallet af EU-lande støtter hovedsigtet i forslaget og ønsker, at Kommissionens udvidede beføjelser forbeholdes særlige situationer, hvor der foreligger berettiget tvivl om de indberettede datas kvalitet. Det ventes derfor, at et stort flertal – det vil nok være alle medlemslande – bakker op om et kommende kompromisforslag. Danmark er på linje med denne holdning.

På denne baggrund kan regeringen tilslutte sig forslaget.

Lone Dybkjær spurgte, hvilken betydning den ændrede forordning vil have for Danmark, og hvor meget det vil koste at leve op til den.

Økonomi- og erhvervsministeren mente ikke, forordningen ville betyde så meget økonomisk i Danmark, men der vil nok komme nogle metodebesøg for at sikre, at vi gør det fornuftigt.

9. Siden sidst

a) Kapitalkravsdirektivet (CRD IV)

KOM (2009) 0362

– *Orientering om status for Kommissionens arbejde med sagen*

Økonomi- og erhvervsministeren: Under siden sidst har jeg en enkelt sag. Det drejer sig om de nye forslag til kapital- og likviditetsregler.

Regeringen har afsendt hørings svar på de nye forslag til kapital- og likviditetsregler fra Kommissionen den 16. april 2010. Det er blevet oversendt til udvalgets orientering.

I regeringens hørings svar støttes det generelle sigte med de nye forslag til kapital- og likviditetskrav. Men der lægges samtidig vægt på at kunne opretholde det danske realkreditsystem, som har klaret sig fint gennem den finansielle krise.

I hørings svaret sættes derfor fokus på de negative effekter af forslagene for det velfungerende danske realkreditsystem.

Der vil i den kommende tid blive gjort en stor indsats fra dansk side for at forklare og påpege problemerne for dansk realkredit ved de nye forslag.

Der vil foregå sonderinger for at finde alliancepartner blandt de andre EU-lande.

Vi er endnu i en tidlig fase, men det må forventes, at der forestår vanskelige forhandlinger om direktivet forude.

Lone Dybkjær pegede på, at vi har et godt fungerende realkreditsystem. Det skulle nødtigt forringes, fordi man ikke kender det i de andre EU-lande. Bliver vi tvunget over til et nyt system, eller kan man tilpasse vores system, så det stadig kan bruges?

Økonomi- og erhvervsministeren bekræftede, at vi har en unik situation i Danmark med vort realkreditsystem, som har fungeret godt også i et ustabil marked. Da man ikke har noget tilsvarende i andre lande, får vi et problem med at forklare dem, hvordan det virker. Sagen er meget opad bakke. Vi forsøger at vinde forståelse for vort system hos nogle alliancepartnere, bl.a. ved at vise empirisk, at det har fungeret godt under krisen. F1-lånene kommer under pres, men vi gør, hvad vi kan for at forklare værdien af vort system.

Lone Dybkjær spurgte, hvilke handlemuligheder vi har. Kan vi nedlægge veto, eller kan man forestille sig, at man vedtager en "Lex Danmark".

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at i første omgang ville vi prøve at overbevise de andre lande.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3014 (landbrug og fiskeri) den 17. maj 2010

Fødevareministeren: Der forelægges ikke nogen sager til forhandlingsoplæg i Europaudvalget. Der er kun 2 punkter på dagsordenen baseret på oplæg fra formandskabet.

1. Den europæiske landbrugs- og fødevaresektors internationale konkurrenceevne

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3014 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 340 (side 856 –

fødevareforsyningskæden – behandlet i EEU 26/3-10)

EUU alm. del (08) – bilag 572 (side 1584, behandlet i EEU 2/9-09)

Fødevareministeren: Formandskabets oplæg om at drøfte landbrugs- og fødevaresektorens internationale konkurrenceevne er meget bredt og omfatter mange emner.

Det er vigtigt, at vi i Europa sætter mere fokus på de fremtidige udfordringer, hvor den internationale konkurrenceevne er en vigtig parameter. Europa 2020 strategien er netop med sine initiativer om innovation og grøn vækst et godt udgangspunkt for diskussionen.

I en del medlemslande er der en tendens til at gå tilbage til tidligere tiders regulering af markedet, hvor EU skal regulere både mængde og pris samt beskytte EU's marked mod import fra tredjelande. Det mener jeg ikke er den rigtige vej at gå. Uanset at det kan omdøbes til "ny regulering" eller "selvregulering" via de såkaldte interprofessionelle organisationer.

Jeg er imod tiltag, der ensidigt lukker EU's marked. EU er afhængig af import af fødevarer og foder fra tredjelande. Særligt i forhold til udviklingslandene er det vigtigt at sikre mulighed for eksport til EU af deres landbrugsprodukter.

EU bør aktivt påvirke forhandlinger om internationale standarder for fødevaresikkerhed og dyresundhed for at sikre et højt beskyttelsesniveau.

En af anbefalingerne fra den såkaldte Verheugen-gruppe om fødevareerhvervs konkurrenceevne var netop at styrke den internationale regeldannelse. Så dette arbejde globalt lægges til grund for lovgivningen og herved medvirker til at fjerne handelsbarrierer.

Det er efter min mening ikke realistisk at se bort fra det globale marked, hvor der også er store eksportmuligheder for EU. Derfor må vi også se på, hvordan vi kan sikre EU's internationale konkurrenceevne.

Grundlæggende er det øget fokus på innovation, produktudvikling og alternative indkomstkilder, der skal sikre europæisk landbrug i fremtiden. Vi skal kunne udnytte det store potentiale, der er i en øget global handel og øget efterspørgsel efter fødevarer.

Det kræver, at vi nøje ser på mulighederne i landbrugspolitikken. Det hjælper jo ikke, at Kommissionen præsenterer innovation som et flagskib, hvis der reelt ikke gives mulighed for at anvende budgetmidler på innovation. Behovet for innovation og udvikling kommer jo særligt til at gælde i forhold til klima og grøn energi, hvor der vil være meget store udfordringer og også muligheder for europæisk landbrug i de kommende år.

Bjarne Laustsen henviste til, at man havde diskuteret sagen tidligere, og at man havde haft en god diskussion om emnet i Fødevareudvalget tidligere på dagen. Med hensyn til tredjelands mente han, fødevareministeren skulle bidrage positivt til at gøre det muligt for ulandene at have en produktion, så folk kunne være beskæftigede i de lande. Vi skal ikke lave unfair konkurrence, når de i deres hjemlande forsøger at skabe et indre marked. Spørgsmålet er, om landbrugsstøtten giver en skævvridning i forhold til de produkter, de selv forsøger at dyrke i deres hjemlande. Desuden er det et spørgsmål, om vi har nogle restriktioner eller toldbarrierer, som gør, at vi afviser deres varer, når de prøver at komme ind på EU's marked. Han erkendte, at der kan være veterinære forhold, som gør deres varer så ringe, at de ikke må sælges på det danske marked, men der må ikke være handelsbarrierer. Han opfordrede regeringen til at koordinere med vores udviklingsbistand, så vi ikke giver støtte med den ene hånd og samtidig forringer mulighederne for, at ulandenes bønder kan have en produktion.

Pia Olsen Dyhr syntes, det var interessant at læse, at Forbrugerrådet og Landbrug & Fødevarer syntes, det var en god idé at få en overvågning af prisudviklingen, og spurgte derfor, om fødevareministeren sammen med økonomi- og erhvervsministeren ville lave en form for monitorering i Danmark, idet hun pegede på, at der er væsentlige forskelle på råvareprisen og den endelige pris, som forbrugeren skal betale.

Fødevareministeren svarede Bjarne Laustsen, at regeringen mener, debatten om forholdet til tredjelands skal føres i WTO. Det er ikke noget, EU skal lave egne regler om. Han henviste til, at der bl.a. har været en diskussion om hormonbehandlet oksekød, men det er en diskussion, der må tages i WTO. På det sidste rådsmøde blev der snakket lidt om de interprofessionelle brancheaftaler, som i nogle regioner i EU ville prøve at udelukke individuel konkurrence. Det er vi imod. Landbrugsministeren pointerede, at den direkte landbrugsstøtte i EU nu er afkoblet, så den ikke længere udbetales pr. liter eller kilo. I øvrigt pegede han på, at eksportstøtten var faldet kraftigt, så den næsten ikke eksisterer mere. Vi støtter, at den er helt væk i 2013, hvor vi skal diskutere den nye landbrugspolitik.

34. Europaudvalgsmøde 12/5-10

I svaret til Pia Olsen Dyhr erkendte fødevareministeren, at den sidste undersøgelse fra Konkurrencestyrelsen viste, at der var stor forskel på råvareprisen og den endelige pris. Her mente han, den frie konkurrence måtte komme ind. Vi må prøve at skabe større gennemsigtighed.

Lone Dybkjær var glad for det, fødevareministeren sagde om større gennemsigtighed, for det er der brug for.

2. Ligestilling mellem kønnene i landdistrikterne

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3014 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Fødevareministeren: Formandskabets andet punkt på dagsordenen handler om ligestilling i landdistrikterne. Det er igen et bredt punkt, der lægger op til en meget åben drøftelse.

I den sammenhæng er Danmark ikke et stort land med geografiske regioner, der er specielt isolerede. Men det er på den anden side klart, at der i visse områder af Danmark sker en uheldig udvikling, hvor der bliver færre unge og især færre unge kvinder.

Derfor er det et relevant emne i landdistriktspolitikken at sikre bedre vilkår for unge og ikke mindst kvinder i landdistrikterne.

Bjarne Laustsen hilste med tilfredshed, at man i Spanien vil forbedre kvindernes mulighed for at erhverve jord, som de kan gøre det i Danmark. Han fortalte, at man i Fødevareudvalget ville spørge ligestillingsministeren om, hvordan det ser ud med ligestillingen i Danmark i yderområderne. Han pegede på, at landdistriktsmidlerne kan bruge til at give ligestillingen et ekstra skub.

Fødevareministeren kunne kun støtte, at de spanske kvinder sikres ligestilling, når det drejer sig om ejerskab til jord og modtagelse af landbrugsstøtte. Han ville foretrække, at man diskuterede den hjemlige ligestilling med ligestillingsministeren.

Lone Dybkjær pegede på, at det er vigtigt, at vi ikke fastholder kvinderne i et mønster fra det forrige århundrede. Hun syntes selvfølgelig, det var fint, at kvinderne kan deltage i produktionen, men pegede på, at det kan få temmelig uheldige konsekvenser, hvis man lægger særlig vægt på kvinder i udkantsområder i en produktion, som for længst er passé.

Bjarne Laustsen nævnte, at man havde set en udvikling, hvor konen fik lov at overtage gården og gælden, hvis landmanden havde det skidt økonomisk. Det er ikke det, EU skal beskæftige sig med. Men der ligger trods alt nogle gode ideer i de lokale aktionsgrupper, hvor man vil skabe nye job for kvinder. Det kunne man fortælle de andre lande om.

Fødevareministeren erklærede sig enig med Lone Dybkjær i, at vi ikke skal forsøge at fastholde en hundrede år gammel ordning, men give kvinderne frihed til at vælge deres livsbane.

I svaret til Bjarne Laustsen pegede fødevareministeren på, at nogle af de lokale aktionsgrupper havde iværksat initiativer, som skulle styrke de selverhvervende kvinder i mikrovirksomheder. Det kunne vi godt fortælle de andre lande om for på den måde at inspirere dem.